

Кіровоградська область
бібліотека ім. М. К. Кропивницького
Лис 29

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня
1939 року.

№ 11 (3986).

СУБОТА

12

БЕРЕЗНЯ 1988 р.

Ціна 8 коп.

Василь МАКСИМЧУК — ливарник. Працює комсомолець на Побузькому нікелевому заводі імені 60-річчя СРСР. Фоторозповідь «Люди і метал» про колектив передового підприємства читайте в цьому номері на 6—7 стор.

читайте
в наступних
номерах

- Спортзал у церкві і кафе у клубі! Задавні молодіжні проблеми Павлиша.
- Нічне місто очима водія таксі.
- Делікатна тема нагромадила цілу низку проблем — про ритуали.
- Гарно сміятиметься той, хто сміятиметься з нами 2 квітня.

НЕ ЛИШЕ ШАШЛИКИ
І НЕ ТІЛЬКИ ПІДВИЩЕННЯ
ДОБРОБУТУ. «КООПЕРАТИВ»

3

стор.

І ВИ БАЧИЛИ НЛО?

«ІЛЮЗІЇ ЧИ
ІЛЮЗІОН?»

5

стор.

Шестилітки і реформа школи.
«Хочу вчитися!»

8

стор.

ЧОМУ ВИ НЕ БУЛИ
НА «СІРАНО»?

9 стор.

12 стор.

«АХІЛЛЕСОВА П'ЯТА»

інформація

Вчаться
комсомольські
кадри

В Запорізькій зональній комсомольській школі завершилися заняття слухачів — секретарів комітетів комсомолу колгоспів і радгоспів дев'яти областей республіки.

Вони вивчали актуальні питання прискорення соціально-економічного розвитку нашого суспільства, комсомольського будівництва, участі ВЛКСМ в здійсненні аграрної політики партії, реалізації Продовольчої програми СРСР.

У роботі курсів взяли участь і виступили секретар Запорізького обкому партії В. Т. Цілуйко, перший секретар Запорізького обкому комсомолу О. Березний, член ЦК ВЛКСМ, голова колгоспу імені XXII парт'їзду Оріхівського району С. В. Верус, інструктор відділу сільської молоді ЦК ЛКСМУ А. Яковенко, відповідальні працівники обкому партії, вчені, викладачі вузів міста.

Великої уваги на заняттях було приділено питанням перебудови роботи сільських комсомольських організацій, підвищенню їх ролі у вирішенні господарських, соціальних, культурних питань, проблем молоді. З цих питань відбулися зустрічі за «круглим столом», дискусії, обмін досвідом роботи.

За час виїзної навчальної практики слухачі ознайомилися з діяльністю ряду комсомольських організацій колгоспів і радгоспів Херсонської області по виконанню рішень XXVII з'їзду КПРС і XX з'їзду ВЛКСМ. Відбулися зустрічі з комсомольськими активом, керівниками господарств, представниками сільського господарства, молодими спеціалістами.

...А ЛАУРЕАТОВІ НЕЛЕГКО

Ось уже шостий рік діє в будинку культури і техніки шахти «Світлопільська» цирковий колектив, у складі якого — школярі, студенти, робітники. Керує ним Тетяна Молчанова — великий ентузіаст цирку. З кожним роком група поповнюється новими учасниками, які виявили бажання присвятити своє життя цій справі. А в ній немало труднощів, які

«ОТ У ФІНЛЯНДІІ БУЛО!»

— До того Висоцького цей не має ніякого відношення, — сказав народний артист РРФСР Лев Дуров, представляючи кировоградський публіци свого напарника по гастролі Егора Висоцького. Він прибув замість заявленої в афіші Маргарити Терехової, котра захворіла, і своїм виступом повністю під-

твердив рекомендаційні слова. Хоч і працює молодий бард у жанрі «того» Висоцького, але в його піснях, особливо ж мелодіях, майже не вловлюється індивідуальність творчого почерку. Технікою римування і гумором на рівні композиції «Санаторій» володіють десятки й місцевих любителів. Різниця в тому, що вони не мають такого пропуску на велику аудиторію, як марка МХАТу...

Лев Костянтинович Дуров працює у менш маситому московському театрі — на Малій Бронній, але сам артист має шанувальників серед широких мас далеких від столиці глядачів завдяки кіно. Його екранні герої — найчастіше «маленькі люди», або ж із відповідного розміру душею, або ж

із несподівано великою — середина буває рідко. Артист, проте, вважає кіно справою в творчості другорядною, головне — сцена. Він показав кілька монологів зі спектаклів, в тому числі й шекспірівського Яго, які за силою впливу на зал помітно поступалися авторському тексту гастролера. Вправно жонглюючи іменами, датами, географічними назвами, Дуров провів нас по єфремовській сце-

ні, сторінками журналу «Театр», по залах ФРН, США, Фінляндії, де виступала їхня труппа. Пригадали сторінки телесerialів «Слідство ведуть Знайки» та «Сімнадцять миттєвостей весни». Ми сміялися, але іноді трохи спантеличено, коли артист надто близько підходив до межі, що відділяє справжню дощепність від невідповідної «хохми».

Н. ДАНИЛЕНКО.

П'ЯТЬ ВЕЧОРІВ

Громіздка назва у заході, що проходив в обласній з 1 по 5 березня: науково-практична конференція з проблем музично-естетичного виховання дітей і молоді. Поки дочитаєш до кінця,

в уяві пробіжить і дядечко чи тітонька, що за трибуною не відривають окулярів від папірця, і хлопці та дівчата в залі, котрим і «морський бій» та записки не допомагають позбутися

спазм нудьги, і бурхливі (від вдячності за те, що лектор закінчив своє бубоніння) оплески в кінці... Нас же привчили так: виховання — значить примусівка, нав'язування. В даному ви-

падку можна було подумати — нав'язування музики, яку молодь вважає застарілою, «нікому» (тобто їй) не потрібною...

Насправді ж... «Какая музыка была, какая музыка звучала! Она совсем не поучала, а лишь тихонечко звала...». Програма мистецтвознавця з Білорусії М. Казініна називається «П'ять вечорів великої музики», а пройшло тих вечорів у кировоградських школах №№ 5, 22, школі-інтернаті, Будинку офіцерів, училищах, у Знаменці, в інших містах десятки. Пройшли не тому, що «заплановані». М. Казінін за останні кілька місяців приїздить до нас утретє, і не просто на запрошення відповідних інстанцій, а йдучи назустріч пристрасному бажанню слухати його тієї самої молоді, якій приписуємо повільне тяжіння тільки до року. Двома словами про враження від виступів митця (хоча вони заслуговують обширної публікації): він може зробити так, що навіть естетично незайману душу зачепить музика (і класична, і сучасна), яка словом, нотою, жестом, паузою передається зі сцени.

Не вперше за короткий час навідали нас і Г. Далинківичюс та А. Кялпша з Литви. У їхніх виступах звучать гітара й скрипка, опісля хочеться обдумати і обговорити місце класики в мистецтві, може, й переглянути ставлення до різних музичних стилів. Виступали протягом цього тижня музики перед аудиторією від дитсадків до дорослих. Та кожний ректор Одеської консерваторії М. Огреніч, лектор із Москви О. Радимова, камерний оркестр Кіровоградської обласної філармонії. Ця музика була призначена не тільки для слухання. Вона «звала добро, считала добром, и хлеб считала благодареньем, страданье вылечить страданьем...».

Н. ЧЕРСЬКА.

На знімку: учасники музичних вечорів піаніст І. НАЙМАРК (зліва) та мистецтвознавець М. КАЗІНІН.

Фото В. ГРИБА.

МЕЛОДІЯ ТАНГО І ЧАШЕЧКА КАВИ?

погія

Початок цієї розповіді можна подати в стилі детективу. Ходили-ходили кировоградці вулицею Леніна мимо підворотні поряд з телерадіокомітетом і магазином «Джерело» і однієї погожої днини виявили, що підворотні... не стало. На її місці виникло кафе «Гарячі закуски».

Красиве оформлення, створене художниками обласного управління громадського харчування, зручні напівкабінки, розраховані на чотирьох відвідувачів, безперечно,

сподобаються кировоградцям.

В новому кафе можна випити не лише кави, а й покуштувати смачні чебуреки, гарячі бутерброди та інші закуски, поласувати цукерками, випити соку. Як обіцяє старший кухар кафе Н. М. Дмитрович, асортимент буде розширюватися.

Сподіваємось, кафе

«Гарячі закуски» стане популярним у жителів нашого міста. От тільки назву непогано б змінити на привабливішу. Можливо навіть у стилі «ретро», а відповідно до цього, щоб і звучали в кафе мелодії минулих років. Досить вже тиражувати важкий рок, який звучить у кожному міському кафе. Фантазуйте!

Л. КАРИМОВА.

В КАЗЦІ ВСЕ МОЖЛИВО

Справжнім подарунком для «мам, бабусь і сестричок» стала велика театралізована вистава «Людина йде за сонцем», показана напередодні Міжнародного жи-

ночного дня учасниками художньої самодіяльності обласного Палацу піонерів ім. В. І. Леніна разом з іншими «дорослими» аматорськими та

професійними колективами.

...На наших очах народжувалась, вигадувалась казка, в якій присутнє добро і зло, щира посмішка, гостре слово, пісня, танок. Допомігав учасникам гуртка художнього слова Палацу піонерів фантазувати добрий казкар (керівник студентського театру «Резонанс» педагогічного інституту В. Дейнекін). Іноді мені навіть здавалося, що театралізована вистава надто еклектична. Адже, йдучи за сонцем, діти зустрічали хижих чорних птахів і воїнів-інтернаціоналістів.

«Але ж це казка, заперечив режисер вистави А. Коротков, — в казці можливо все».

Саме так і сприймається вистава — чітка, динамічна, наповнена гумором, приваблива веселими дитячими обличчями. І трохи сумна. Особливо коли запальні танці «Проліска», маршеві мелодії духового оркестру «Зміна», юних художників змінює камерний оркестр філармонії, у супроводі якого співають В. Паюкіна і В. Сокольченко.

Наш кор.

«ЗОРЯН» ЧЕКАЮТЬ

Фольклорно-концертна група «Зоряни» з участю Антоніни Червінської (керівник народний артист УРСР А. М. Кривохижа) Кіровоградської обласної філармонії недавно повернулася з гастрольної подорожі по західних областях України. Виступи пройшли з великим успіхом, місцева преса висловила схвальні відгуки на них. Глядачі Львівської, Івано-Франківської, Хмельницької, Тернопільської областей запрошували колектив приїздити ще.

І. КУЗНЕЦОВА.

Студентський
КВВ

Напередодні Міжнародного жіночого свята у будинку культури Кіровоградського заводу радіовиробів відбувся вечір-змагання веселих і винахідливих з усіх трьох вищих навчальних закладів обласного центру.

Переможцем цього разу (перше змагання КВВ нинішнього навчального року відбулося торік у листопаді) стала команда Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Друге й третє місця відповідно зайняли курсанти Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації й студенти педагогічного інституту.

Нотатки про зустріч веселих і винахідливих читайте в наступних номерах тижневика.

12 березня 1988 року

ДАВАЙТЕ домовимось: ці замітки полемічні, а, отже, не слід сприймати їх однозначно. На зразок: автор сумнівається, значить, він не з нами...

Я й справді сумніваюся. Але не в доцільності радикальних перемін, що намітилися нині в економіці, не в життєвості факторів, які стимулюють якісну, результативну працю. Не дає спокою інше: чи завжди вірно трантуємо ми Закон про індивідуальну трудову діяльність, поплинаний привести в дію ті фактори; чи не занадто безпечно чинимо, мимоволі оголосивши все, що пов'язане з «індивідуалізацією» та «кооператорами», «зоною поза критикою».

Ні, ні, не треба сердитих командно-бюрократичних окриків, обстановки суцільного недовір'я. Кооперативи — це здорово! Вони можуть і повинні вгамувати спрагу споживачів на добротні товари, підхлоснути нашу економіку, службу сервісу.

Але ж не забуваймо: серед тих, хто бажає зайнятися (чи вже займається) індивідуальною та кооперативною трудовою діяльністю, є й любителі дармового карбованця, люди, яким, м'яко кажучи, начхати на наші з вами життєві потреби. По суті справи, в цій точці сьогодні перехрещуються два Закони — про боротьбу з нетрудовими доходами та індивідуальну трудову діяльність.

кій основі ми комунізм будувати збираємось?!

Що можна відповісти на такі запитання, хай навіть риторичні? Почав вивчати цю проблему. Побував у відповідних інстанціях, поговорив з компетентними

«Електромонтажники» (Компаніївський район) отримали 4 тисячі карбованців зарплати за... невиконані роботи. Причому, бухгалтеру і голові виплачено 600 кар-

плати (з 6 серпня)... 4,5 тисячі карбованців.

Проте всі «рекорди» побив так званий «торговельно-закупівельний кооператив «Експрес», що діяв (сподіваємося, про це можна казати в минулому часі) при Бобринецькій заготконторі. Створили його лише в жовтні минулого року. За кілька місяців «ділові люди» закупили в населення Знам'янського, Бобринецького та Голованівського районів горіхів, квасолі, квашених овочів на 91 тисячу карбованців. Відвантажили все це торговельним організаціям Мінська, Калініна, Калуги і Києва за 125 тисяч карбованців. Завдяки одній-єдиній операції «прибутку» становив 34 тисячі карбованців, а місячна заробітна плата «кооператорів» вимірювалася чотиризначними цифрами.

Мимоволі доводиться брати деякі терміни в лапки. Та інакше й не можна: не те, що сумніви у правомірності

«ЛОРІ», «АРАРТ» ТА ІНШІ

Хто ж може працювати в кооперативах? Запитання дивне для тих, хто знайомився свого часу із Законом про індивідуальну трудову діяльність. Звісно, пенсіонери, домогосподарки, студенти. Робітники та службовці теж, але в позаурочний час. А хто в них на ділі працює? Звернемося до статистики. Пенсіонери, інваліди, домогосподарки й справді є — близько 500 чоловік. Решта ж (всього в області зареєстровано 1,5 тисячі «індивідуалів» та «кооператорів»), виявляється, — представники цілком працездатної частини населення, люди з освітою, і, як правило, високою кваліфікацією. Щоправда, точки прикладання їхніх сил далеко не завжди відповідають фаху. Чи то раптово «прозоріння» приходить до інженерів, що починають хвацько смажити шашлики і варити каву, шити «фірменні» шалочки з індійської бязі, чи прадавня мудрість: риба шукає де глибше, а людина... Я схильний думати, що переважує все-таки практичне начало. Більше того: з великою недовірою ставляться до публікацій про ентузіастів, що раптово залишили насліджені місця (ба, навіть директорські крісла) і поповнювали рядові кадри сфери обслуговування. Щось тут, як довілься, не те...

А чого варті самі назви кооперативів: «Ахтамар», «Молдова», «Арарат», «Лорі»... Почитаєш і засумніваєшся: Кіровоградщина це чи квітучі долини Молдавії, передгір'я Кавказу?.. Що привело наших запальних побратимів за тисячі кілометрів? Прагнення почастивати шашликами? Протестувати проти зрешти? Порадувати небаченими ремеслами? Запитав про це у молодця, що вправно нанизував на шампури шматки кооперативської яловичини.

— Не заважай працювати, — мовив той з характерним акцентом. — Хочеш шашлик? Гони два п'ятдесят!

Тоді подався у Знам'янку, до кооператорів-чоботарів із «Лорі».

Валентина Дмитрівна Сердюк, завідувача фінансовим відділом міськвиконкому, мала досить приблизне уявлення про виробу колективу, очолюваного С. Г. Цатуряном, тільки здогадувалася вона й про джерела надходжень сировини.

Торік перерахували взуттєвими 66 карбованців з суми чистого прибутку, — розповідала. — Чи можливі зловживання? Певно, що так, — стелула плечима.

Кажуть, що чобітки кооперативу «Лорі» — товар у Знам'янці не те, щоб надто популярний, але досить ходовий. І це враховуючи звичну, за свідченнями очевидців, якість виробів. У чому ж секрет «фірми»? Відповідь проста: місцеві побутовики нічого не проти-ставили кооператорам. Виявляється, жіночого взуття в побуткомбінаті зовсім не шують, чобітки беруть лише на перетяжку і везуть аж до обласного центру. У цій ситуації вирішальну роль відіграє час. Кооператори оперативніші — їм і перевага.

З великими труднощами знайшов обідерте приміщення. На дверях — замок.

тив? — перепитав випадкового перехожого.

Той здивувався. — Вперше чую про такий...

— Даремно старався, — заспокоїв місцевий журналіст Олександр Устиновський. — Я теж пробував з ними зустрітись, поговорити. Мовчати, без керівника С. П. Цатуряна ні слова не витягнеш. А той не завжди буває...

«ВАРЬОНКИ» БЕЗ ГАРАНТІЙ?

На ринках нині можна купити що завгодно — куртки і джинси — «варьонки», сорочки «під фірму» і штиблети за останнім криком моди. Але ціни... Втім, мова не про них: така природа ринку — при наявності товарів ціни завжди відповідають потенційним можливостям покупців. Мова про добротність виробів. Звичайна логіка підказує: мода модою, але якість нам повинні гарантувати.

Маю власний гіркий досвід ділового спілкування з «індивідуалами»: всі кнопки з сорочки за 25 карбованців позлітали вже після першого одягання. Обдивився той виріб з усіх боків і не знайшов жодного натяку на «кавторство». Чий виріб, кому й на кого скаргитися? Про подібні випадки повідомляла й читачі нашого тижневика.

Сьогодні очевидно, що в ході практичної реалізації Закону про індивідуальну трудову діяльність виникли протиріччя між положеннями цього документа і можливістю їх застосовувати на практиці. Відкривши широке поле діяльності ініціативним, вільним людям, звично, однак, не потурбувався про створення дієвого механізму, що охороняв би інтереси споживачів. Як же бути в цій ситуації, коли товар продано, а якість не забезпечена?

На мій погляд, потрібні ярлички, як у магазинах, своєрідні гарантійні «паспорти». Інтересам чесних трудівників вони не зашкодять, а в ловчачів відіб'ють бажання наживатися на низькопробній продукції, згорнутий у дефіцитну упаковку.

Ми всі ратуємо за добротність, новизну, ми прагнемо якнайшвидше вилучити зі свого лексикону слово «дефіцит». Хай допоможе в цьому, хоч частково, індивідуальна трудова діяльність. Ми в переважній більшості не проти кооперативів, але, погодьтеся, хочемо бачити їх не такими. Ось і з трибуни останнього пленуму ЦК КПРС прозвучала теза Генерального секретаря ЦК нашої партії М. С. Горбачова, яка акцентувала увагу на важливості володіння ситуацією в цій справі: «Нам треба спокійно і ділово набирати досвід, відсікаючи спекулятивні устремління, діючи насамперед економічними, податковими методами, на решті, гласністю. Принцип тут один — соціалістичний: кооперативні і особисті доходи повинні бути трудовими, вимірюватися, як і скрізь, кількістю і якістю праці».

Микола ЧЕРНЕНКО.

Знам'янка—Кіровоград.

КУДИ НАС КЛИЧЕ КАПЕЛЬМЕЙСТЕР?

Даруйте, що почну з мого анонімного автора. На те є свої причини: по-

важний чоловік просив не називати свого імені, бо перед друзями та знайомими соромно. Чому? Бо чи не вперше у житті відійшов він від свого принципу — не йти з хулями ні на які компроміси.

— Ситуація клопітна, — розповідав. — Весілля! Дочка забрала провести це родинне свято в ресторані. Заздалегідь записався я на чергу, потім заплатив завадаток. Прийшов час — стали вирішувати, як бути з «музичним оформленням» (так це тепер називається). «Можже радіо чи магнітофона принесемо? — запитує адміністратора. «Ні!» — відповіла рішуче. «А гармонізація запросити можна?». «Віш, що, — каже, — знушчається? Домовляйтеся з нашим ансамблем! Он за столиком сидить керівник». Підійшов я до молодика з борідкою. А той: «Гони, дядю, по п'ятдесят на носа. Нас шестеро. Плюс платимете за додатковий репертуар...». Одним словом, обирали нас того вечора, як хотіли... О сьомій музиканти заявили: баста, час наш вийшов! А весілля в розпалі. Довелося ще і ще доплачувати. Та найбільше обурив миршавенький капельмейстер. Підвипив, і давай варнякати про «золоту» пору для ділових людей, яка настала нині. «Ми, — каже, — з музичного кооперативу. Ловимо свій момент...».

Мій знайомий дивувався: хіба такі кооперативи нам потрібні? Хіба для подібних капельмейстерів готувався Закон? Важко було йому щось заперечити. Тільки й мовив, що «капельмейстерів» нині нема, певно, йдеться про керівника ВІА чи групи... «Е-ет, — махнув той рукою сердито. — Що це міняє: відчинили лезівку для «ловчачів», які хоч для годиться раніше ховалися...».

А ось кілька цитат із листів, що надійшли до редакції. «Кооперативи не поліпшують, а погіршують рівень життя народу. Чому ціни, які вони встановлюють, ніхто не контролює?». «Індивідуальна трудова діяльність, кооперативи, гроші, гроші, гроші! Невже на та-

людьми. І відкрив для себе факти несподівані. Кооперативи є, вони розвиваються. Та чи в тому напрямі, якого від них чекали? Чи ж справді в основі їхньої діяльності лежить благородна мета служіння народові і повнішого задоволення його потреб у товарах й послугах? Ось факти, давайте поміркуємо над ними разом.

Із чого починаються всілякі зловживання? Звичайно ж, із перекручень у звітності. Їх допускати, як з'ясовано фінансовими органами, кооперативи «Молдова» і «Вогник» з Новоукраїнського району. Від держави приховано відповідно 4,3 і 0,3 тисячі карбованців.

У кооперативі «Грация», що діє при облпобутуправлінні, не складаються закупівельні акти на сировину та на реалізовану продукцію. Це? Будь ласка: зовсім відсутній бухгалтерський облік у кооперативах «Мир» (Голованівський райпобуткомбінат), «Кремій» та «Горизонт» (відповідно Олександрівський комбінат комунальних підприємств та Петрівський райпобуткомбінат).

Можливо, в ногось закривається думка: справа, мовляв, нова, люди, зайняті нею, не знають усіх вимог. Але ж чим тоді пояснити відверті порушення наших законів? Скажімо, кооператори торговельного закладу «Застава», що в Новоархангельському районі, відверто обраховували покупців. 160 карбованців заробітної плати отримала І. М. Солодовникова, котра, як з'ясувалося, ніколи не працювала в кооперативі «Суверені» (Світловодський район). За які заслуги? Бо вона — дружина голови кооперативу, оформлена на неіснуючу посаду секретаря-референта. Чим не ілюстрація до негативних явищ недалекого минулого! Щоправда, на новий лад.

Деякі кооперативи відверто виконують функцію «узаюмоугодних» спекулянтів. Причому, «Дружба», що діє при Ульяновському райпобуткомбінаті. Він сам не виготовляє віників, а лише закуповує сировину у населення і здає її за домовленістю... населенню для виготовлення віників. Ясна річ, маючи на цій операції неабиякий «навар».

УВАГА! ПРОВОДИТЬСЯ ЕКСПЕРИМЕНТ

Згідно з постановою Секретаріату ЦК ВЛКСМ, прийнятою 14 грудня минулого року, і в зв'язку із появою нових молодіжних об'єднань та формувань Комітетів молодіжних організацій нашої республіки (КМО УРСР) надано право провести широкий експеримент по створенню нової організаційної структури і об'єднанню на цій основі різних суспільних молодіжних формувань та груп республіки.

КМО УРСР — це громадське об'єднання молоді республіки, яке здійснює міжнародні зв'язки молодих українців з молодіжними організаціями в зарубіжних країнах з метою зміцнення миру і поліпшення взаємовідносин між народами. Нині КМО УРСР зміцнює також стосунки між молодіжними об'єднаннями в середині країни.

8—9 квітня цього року в Києві мають відбутися загальні збори КМО УРСР, на які буде делеговано представників молодіжних організацій та об'єднань Кіровоградської області, вибраних на загальних зборах молодіжних організацій Кіровоградщини. Такі збори відбудуться в області 19 березня. На порядок денний виносяться питання:

1. Інформаційне повідомлення про діяльність КМО УРСР;
2. Про можливість створення Комітету молодіжних організацій області;
3. Обговорення проекту Статуту КМО УРСР;
4. Обрання делегатів на загальні збори КМО УРСР.

Проект Статуту КМО УРСР подаватиметься для широкого обговорення зацікавленими організаціями, об'єднаннями та окремими представниками. Пропозиції щодо змін або доповнень до Статуту КМО УРСР і порядку денного загальних зборів молодіжних організацій і об'єднань Кіровоградської області можна надіслати у відділ пропаганди і культурно-масової роботи обкому ЛКСМ України, а також висловити телефоном № 4-73-52.

(Проект Статуту Комітету молодіжних організацій УРСР буде опубліковано в пресі для загального обговорення).

Катя Блинець — комсорг за покликанням. З душею ставиться дівчина до виконання свого громадського доручення, адже розуміє: довіря товаришів можна виправдати тільки наполегливістю, постійним самовдосконаленням.

На знімку: секретар комсомольської організації відділу технічних служб Кіровоградського заводу радіовиробів Катя БЛИЗНЕЦЬ.

Фото В. СОКИРКА.

Комітет і самоврядування

Хочу поділитися своїми роздумами над питаннями, можливо, не такими популярними, як, скажімо, проблема «неформалів», але надзвичайно важливими для діяльності комітетів комсомолу на виробництві. За професією я інженер-економіст, тривалий час працював на заводі, отож можу судити про всі процеси, що відбуваються нині в робітничому середовищі, в професійній точці зору.

У складі більшості рад трудових колективів, створених на промислових підприємствах, є комсомольці — і рядові, і активісти. Закономірне явище, адже практично кожне рішення, яке виносяться цим органом, обов'язково зачіпає і проблеми молоді.

Права у колективів є, вони закріплені Законами про трудові колективи і державні підприємства (об'єднання). Та чи сповна вони використовуються? На мій погляд, ні. Це ж підтверджує і дослідження, проведене науково-інформаційним центром ВЦРПС. Ось лише кілька фактів. На зборах трудових колективів здебільшого обговорюються ті ж питання, що й раніше. 73,5 процента їх припадає на прийняття колективних договорів, 4 проценти — на удосконалення технологічних процесів, 3 — це обмін передовим досвідом і, нарешті, лише один процент — на питання розподілу фондів економічного стимулювання. Все це свідчить про припинення ролі органів самоврядування, їх невміння сповна скористатися наданими правами.

Нині, коли більшість підприємств перейшла чи переходить на роботу в умовах повного господарювання і самофінансування, з таким становищем миритися не можна. Саме життя змушує всіх нас «прокинутися». Стосується це і заводського комсомолу.

Повторюся: комсомольці, що входять до складу рад трудових колективів, повинні стати справжніми захисниками інтересів молоді на підприємствах. У чому це має проявитися? Будь ласка, наведу приклад. Трапляється, що на підприємствах, котрі перейшли на нові методи господарювання, кадрові робітники з підрядних колективів під різними приводами «виживають» новачків — випускників СІТУ. Ясна річ, що ті в силі об'єктивних обставин не мо-

жуть скласти конкуренції ветеранам. Така позиція свідчить про те, що колективи не думають про перспективу, ставлячи понад усе миттєву вигоду.

Є кілька способів протистояти цьому. Насамперед, створити комсомольсько-молодіжні колективи з обов'язковим включенням до їх складу досвідчених навілфікованих робітників. Можна також удосконалити оплату праці госпрозрахункових колективів. Наприклад, встановити доплати наставникам. Усі ці питання можуть бути розглянутими і вирішеними радами трудових колективів.

Одне з першочергових завдань рад — участь в прийнятті рішень про використання фондів економічного стимулювання. А саме: фонду розвитку виробництва, науки і техніки, матеріального заохочення і соціального розвитку. Безпосередньо з цими питаннями пов'язані, наприклад, прийняття рішень про будівництво молодіжних житлових комплексів. Адже практика свідчить, що коли комсомол починає «пробивати» МЖК самостійно, то неодмінно нашоветується на ряд труднощів. Я головна з них — де взяти кошти на будівництво? У цьому зв'язку пригадується випадок, що стався у нашому місті. Молодь одного з підприємств вирішила побудувати МЖК. Заручилася підтримкою профкому підприємства. Але коли справа дійшла до виділення коштів, виявилось: їх немає, оскільки фонд соціального розвитку на наступний рік вже сплановано. Проект довелося відкласти мінімум на рік. А якби в раді трудового колективу були представники молоді, вони могли б порушити питання про збільшення фонду соціального розвитку за рахунок перерозподілу коштів, що залишилися в розпорядженні трудового колективу.

На жаль, все це не узаконено створення на підприємствах спеціальних фондів молоді. Але й заборони на них немає. Тому молоді доцільно на ділі довести, що такий фонд необхідний. Переконавши профком і адміністрацію підуть їм назустріч. А з'явиться фонд — відпаде необхідність збирати «по карбованцю» для проведення молодіжних заходів.

Більшість комсомольсько-молодіжних колективів на підприємствах — госпрозрахункові. А це значить, що заробітні члени бригад залежать від нинішніх результатів роботи. Прагнучи сягнути максимального успіху, члени КМК інколи пропонують списати старе, малопродуктивне обладнання і встановити нове. Або хочуть провести перестановку обладнання для того, щоб отримати найбільший ефект від застосування багатостороннього обслуговування. І починають «гуляти» ідеї від МАЙСТРА до НАЧАЛЬНИКА ЦЕХУ, від НАЧАЛЬНИКА ЦЕХУ — до ТЕХНОЛОГА і ТАК ДАЛІ. Вони стають «черговими» темами для всіх обговорень, а доки не махнуть на них рукою самі ініціатори. Такі пропозиції варто вносити на розгляд ради трудового колективу і вони можуть бути включеними в один із варіантів плану технічного переозброєння.

Часто-густо члени штабів і постів «Комсомольського прожектора» скаржаться, що на їхні критичні виступи адміністрації або не звертають уваги, або лицемірно підхваляють молоді, даючи непевні обіцянки. Зрозуміло, що це не додає бойовистості «КП». І висвітлює ще одну проблему: виявляється, мало просто виявити приховані резерви, вказати на огріхи, треба ще й мати реальні права для впливу на бракоробів, тих, хто забуває про інтереси людей. І права ці з'являються, якщо питання, порушені цеховим, заводським «КП», стануть темою для серйозної розмови на раді трудового колективу. Тоді діяльність «КП» буде сприйматися не як «дитячі «розваги» комсомольців, а стане серйозною справою, здатною принести користь всьому колективу. Звісно, й адміністрації доведеться рахуватися з думкою комсомольців, адже у відповідності з Законом про державне підприємство рішення рад трудових колективів, прийняті в межах їх повноважень і у відповідності з законодавством, стають обов'язковими для виконання.

Звичайно, не слід розуміти мої слова, як заклики обговорювати всі випуски «КП» на раді трудового колективу — сюди повинні вносити найбільш значимі проблеми, які не під силу вирішити комсомольцям самостійно. Я не ставив собі за мету перелічити всі справи, які міг би вирішити комсомол, беручи участь в органах самоврядування трудових колективів. Гадаю, що цього й не варто було робити. Адже практика ставить перед молоддю нові завдання, які вимагають радикального вирішення.

С. МИРОНЧЕНКО,
економіст, член ВЛКСМ.
м. Олександрія.

у записник
комсорга:
Віг А до Я

Соціологічні дослідження, проведені науково-інформаційним центром при ЦК ВЛКСМ, показали: тільки кожен десятий молодий робітник із трьох тисяч, охоплених досвідом, вважає, що має можливість брати безпосередню участь в управлінні виробництвом.

Молоді виробничники не те, що можуть — вони повинні впливати на вирішення господарських питань. Але для повнокровної участі в такому процесі потрібна... звичка до демократії. На жаль, в роки застою ми не завжди мали можливість реалізовувати свої права. Тож і не дивно, що сьогодні деякі комсомольські організації, як і колись, вичікують, що скажуть старші, куди поведуть, що запропонують. Згадайте Закон СРСР «Про державне підприємство (об'єднання)». Він чітко визначив, що жодне рішення трудового колективу не може бути прийняте без згоди комсомольської організації, без участі молоді, представники якої вибираються в цей орган.

Тим часом трапляються ще випадки, коли молоді робітники, яких адміністрація протизаконно звільняє з підприємства, змушені поновлюватися через суд. Але ж для цього вистачило б і комсомольського втручання — своєчасного і рішучого.

Значення захисту економічних і соціальних інтересів молоді зростає з переходом трудових колективів на повний господарський розрахунок. Комітети комсомолу повинні бути готовими до того, що доведеться, з одного боку, відстоювати права молоді на підприємствах, а з іншого — серйозно займатися проблемами професійної підготовки і перепідготовки молодих робітників, адже госпрозрахунок несумісний з низькою кваліфікацією кадрів. Інакше кажучи — комсомольським організаціям слід значно активніше, ніж раніше, брати участь в забезпеченні соціальної гарантії зайнятості молоді, її конституційного права на працю.

Додаткові можливості з'явилися в зв'язку з наданням права висувати своїх кандидатів на керівні посади, а також відкликати обраних керівників, якщо їхні дії суперечать інтересам молоді.

Не можна йти в завтрашній день, маючи приблизне уявлення про мету і завдання економічної перебудови.

12 березня 1988 року

1972 РОКУ вийшов з друку том «Історія міст і сіл. Кіровоградська область». Йшлося про історію розвитку області з періоду її заселення і господарського освоєння до побудови соціалістичного суспільства. Ця книга, мабуть, ще довго буде чи не єдиним фундаментальним посіб-

Звід стане науково-довідниковим виданням енциклопедичного характеру. Він включатиме пам'ятники історії, археології, монументального мистецтва та архітектури, які знаходяться під державною охороною. Створена обкомом Компартії України і облвиконкомом редакційна ко-

На допомогу авторам тому вже видано два покажчики: бібліографічний та військових частин, які визволяли населені пункти області від німецько-фашистських загарбників, місця знаходження братських могил радянських воїнів і партизанів; у Державному архіві створено фото- і фототеки, картотеку пам'ятників. Проведено обласний семінар авторів статей та ілюстраторів.

Редколегія координує діяльність наукових і навчальних закладів та обласних організацій, організовує роботу по дальшому виявленню пам'яток, по створенню повноцінних картотек літератури й архівних документів про пам'ятники, підготовці методичних матеріалів на допомогу авторам.

Всі матеріали до тому Зводу мають бути зданими у видавництво УРЕ в другому кварталі 1989 року. Думається, що в підготовці видання мають взяти участь і широкі кола громадськості. Редколегія звертається до жителів населених пунктів,

кращих учителів, учнів-слідопитів і запропонує допомогти місцевим організаціям Товариства охорони пам'яток у виявленні могил учасників революції, громадянської і Великої Вітчизняної воєн, Героїв Радянського Союзу та Героїв Соціалістичної Праці, які ще не взяті під охорону держави.

В томі будуть також широко висвітлені історичні місця, пов'язані з визвольною боротьбою українського народу, революційними подіями, громадянською і Великою Вітчизняною війнами, мирним соціалістичним будівництвом, та пам'ятники, які в результаті війни чи стихійних лих не збереглися. Отож, редколегія розраховує на допомогу громадськості. Запрошуємо до участі в цій справі і всіх читачів «Молодого комунара».

Наша адреса: 316050, м. Кіровоград, вул. Карла Маркса, 24, редколегія тому Зводу, телефон 2-14-59.

О. ПІСКУНОВ,
відповідальний секретар редколегії.

ДЛЯ СЕБЕ І НАСТУПНИХ ПОКОЛІНЬ

ником для вивчення історії нашого краю. Подібне видання про історію області в мемуарах — том Зводу пам'ятників історії і культури народів СРСР по Кіровоградській області — нині готується до друку.

В ній буде подана історія області, її людей через архітектурно-скульптурні твори, зведені з метою увічнення історичних подій та видатних діячів. Том вийде російською мовою з наступним перекладом українською.

легія по підготовці до видання Зводу вже здійснила ряд організаційно-методичних заходів.

Періодично проводяться засідання редколегії, на яких вирішуються назрілі практичні питання. Створено авторський колектив, групи наукових консультантів, редакторів, рецензентів. В підготовці видання візьме участь понад 150 науковців, журналістів, архітекторів, скульпторів, краєзнавців, партійних і радянських працівників.

РЕЗОНАНС

Проблемно-аналітична стаття «Невеличка «домашня війна» і роздуми після неї», опублікована в минулому випуску «Світогляду» (номер «Молодого комунара» за 13 лютого ц. р.) знайшла відгук у читачів тижневика (щоправда, в основному це люди старшого віку). Подаючи деякі їхні думки з приводу публікації, запрошуємо до обговорення її тих, хто досі не взяв участі в ній. Напишіть відгук: який ваш погляд на проблеми, зачеплені в статті?

Не та «гостинність»!

Кілька разів відкладав написання свого листа до вас, але не змогла стерпіти, стримати свого гніву й обурення, що викликала публікація «Невеличка «домашня війна» і роздуми після неї». Йшлося про те, що сталося у Новоукраїнському районі минулого року. Дві події, як дві чорні плями на нашій совісті, що ганьблять нас перед світовою пам'яттю тих, хто віддав своє молоде життя за Перемогу над лютим фашизмом. Не менше тривоги викликали й вчинки хлопців, які, можливо, не думаючи, не кращим чином виставили нас, українців, перед робітниками з братньої Молдавії. Певно, ті й не сподівалися на таку гостинність, коли їхали працювати в редгосп «Іванівський»!

Як ветеран педагогічної ниви вбачаю у скоєному і вину вчителів, що й казати, погано знають вони своїх учнів, мало вникають у їхнє життя й формування життєвих цінностей. Моя порада викладачам історії, літератури, класним керівникам: нехай зроблять висновки із статті в першу чергу для себе, хай запитують себе, чому шкільні виховні заходи не досягли мети? Те ж саме стосується й батьків, усієї громадськості...

Боляче і за ветерана війни Д. К. Полозюка, до якого так поставилися його вихованці—учні... Варто, на мою думку, щоб розмова на тему (а вона стосується всіх нас) була продовжена. До речі, як її оцінюють ровесники «героїв» статті?

Г. ЩЕРБИНА.

Інфантильність чи...

...із прапором, який розірвали хлопці, їхні ровесники часів війни йшли на бій з ворогами нашого народу. Хто ж навчив теперішніх молодих топтати цей прапор? Адже вчинили таке не дошкільнята, а комсомольці...

Рік тому мені довелося побувати в Ленінграді на зустрічі ветеранів-балтійців. Відвідала й середню школу № 368, де учні створили прекрасні музеї «Непереможний Гангут», присвячений військово-патріотичній темі, та імені О. С. Пушкіна. З розмов із школярами взнала, як кожен з них знає й береже кращі традиції своїх дідів і батьків... Більш ніж переконана — більшість хлопців та дівчат, згаданих у статті, байдужі до традицій рідного краю!

...У нас, як правило, є немало гуртків, об'єднань за інтересами, де можна потратити свою енергію з користю, зробити щось корисне для себе, для своєї школи чи села. Невже хлопці та дівчата з Новоукраїнського району позбавлені такої можливості?

Є. ФЕСЕНКО.

Якою ж міркою міряти?

Звернувши увагу на статтю «Невеличка «домашня війна» і роздуми після неї», був дуже засмучений і обурений. Автор пише, що хлопцям нікуди було дітися, нікуди діти свою енергію, тому й пішли «вияснити стосунки» з молдаванами.

Думаю, не той шлях для самоутвердження обрали хлопці. Адже не хуліганством доводять своє право господаря, а, навпаки, — доброзичливістю... Так само й глосоським хлопцям та дівчатам міг би сказати: не по-комсомольськи вони чинили! А що, коли б у тій могилі лежав хто із їхніх близьких родичів, полеглих у боротьбі з ворогом? Невже і тоді зробили б так само?

Певно, гірко ветеранам бачити, що молоде покоління, замість узяти на себе відповідальність за збереження народних святинь, зневажає їх... Мені здається, що самим комсомольцям повинно бути прикро за скоєне. Та чи, виправдовуючи якоюсь міркою їхні вчинки, не робимо ми тим самим хлопцям і дівчатам, які тільки починають життя, «ведмежою послуги»?

Л. МАСЛЕНИКОВ.

«Вперше без Леніна — соціально-політичні наслідки культу особи» — такою була тема чергової зустрічі (див. знімок) у дискусійно-політичному молодіжному клубі головного підприємства ВО «Друкарня», яку підготував і цінково провів пропагандист Анатолій БАРАБАШ. Вільний обмін думками, повага до думки опонента, послідовне відстоювання власної, якщо така є, — за таким принципом відбулося дев'ять занять. Як підсумок — зрозуміло до них інтерес молоді підприємства і подолання формалізму в цій справі, «набуття» за роки застою.

Фото В. БЕРЕТЕННИКОВА.

ІЛЮЗІЇ ЧИ ІЛЮЗІОН? або ІСТИНА В «БЛЮДЕЧКУ»

Близько тисячі різноманітних видань світу присвячені проблемі НЛО — нерозпізнаних літаючих об'єктів. Знайомі з подібними публікаціями помітили, що в даній проблемі можна виділити основні напрями: аналіз та інтерпретацію матеріалів спостережень, які повністю знаходяться в компетенції природничих наук. Вл. Гаков у книзі «Каламутна вода в небесі...» спробував проаналізувати ряд питань, що стосуються «проблеми НЛО». Увідомивши, що назва НЛО вживається, в залежності від контексту, у двох значеннях (як помічений об'єкт чи явище, і як синонім транспортних засобів «інопланетян»), читач зрозуміє, що Вл. Гаков запрошує до серйозної розмови на тему, яка цікавить багатьох людей.

Зрозуміло, що в одній книжці неможливо проаналізувати весь об'єм інформації про НЛО. Ось чому автор ставить за мету дати читачеві основні факти як матеріал для роздумів. Вл. Гаков зазначає: «Я не живу ніякими ілюзіями: тих, хто вірить в «літаючі тарілки», не переконують ніякі цифри і факти, скільки їх не повідомляй, завжди знайдуться опоненти, які вперто намагатимуться не помітити тисячу фактів, але наведуть в протизвагу «тисячу перший».

Поштовхом до написання книги став одночасний вихід у США і Великобританії фундаментальної «Енциклопедії НЛО». До її створен-

ня головний редактор Дональд Сторі залучив більше 70 «авторів-експертів». У Вл. Гакова виникає бажання дослідити історичні передумови, що склалися, розбити в порошок концепції, соціальну обстановку, в якій зародилися причасті довоклада НЛО. І, звичайно, захотілося розповісти про людей, які потратили на фабрикацію міфу про «літаючі тарілки» десятки років.

Одним із таких був американець Чарльз Форт, праці якого поклали початок захопленню нерозпізнаними літаючими об'єктами — «уфологією» (від англійської аббревіатури, що відповідає нашому НЛО). Ч. Форт велетенські небесні тіла, які помітили астрономи, але не змогли пояснити їхньої природи, оголосив «зоряними ковчегами», «козраблями-матками» і т.п. Земля, за Ч. Фортом, — ніщо інше як «ферма» якоїсь могутньої космічної раси, а люди на ній — чиясь власність.

З легкої руки Ч. Форта виникла легенда про Бермудський трикутник як місце, де з вини «інопланетян» зникають океанські лайнери, літаки. Після смерті Ч. Форта (1932 рік) залишилися купки картон, заповнених його рукою. Вони містили всляку інформацію про «цікавинки». Ч. Форт зібрав чимало газетних вирізок про тунгуський метеорит, який для прихильників НЛО залишається мало не найвагомішим з усіх «свідчень»

перебування на Землі «космічних пришельців».

Нагадає Вл. Гаков і про те, як репортер Білл Бекет взяв інтерв'ю у бізнесмена Кеннета Арнольда, який, пролітаючи над західною місцевістю штату Вашингтон, побачив дивний предмет, схожий на літаюче блюдечко. З кореспонденції Б. Бекета термін «літаюче блюдечко» розлетівся по всьому світу; з невідомих причин в нашій мові він трансформувався в «літаючу тарілку». Читач довідається про шарлатанів, яких немало розвелось в США та в інших країнах, для яких читання лекцій про НЛО, публікація цїї про «літаючі тарілки» стали джерелом прибутку. Щоб переконати людей в правдивості своєї пропаганди, немало з них посилювалися на Біблію. Якийсь Джозеф Блумберг назвав свою книгу «Зорельоти пророка Єзекиїля», а Полін Мур — «Ісус і літаючі блюдечка»; шість авторів дали своїм книгам однакову назву «Біблія і літаючі блюдечка». Як бачимо, проблема пошуків у космосі «братів по розуму» тісно переплелася з пошуками бога. З'явилися твердження,

проблема пошуків у космосі «братів по розуму» тісно переплелася з пошуками бога. З'явилися твердження,

А ЯК ВВАЖАЄТЕ ВИ?

Своє «я» — за «лейбл»?

Мені 16 років, і я не можу розібратися сама в собі. Ламаю голову над питаннями, яке, мабуть, мучить не тільки мене...

Коли йду ввечері міськими вулицями, часто бачу своїх ровесниць із сигаретами в зубах, із жахливо розмалюваними обличчями. В душі я ненавиджу таких. І не тільки тому, що хлопцям, з яким я зустрічалася, обрав собі саме таку — навчену жаргонних слів, розв'язну... Невже поняття «сучасність» визначається цим? Виходить, ніби людина визначається не своїм внутрішнім світом, а крикливою вивіскою; мої ровесники шукають собі друзів і подруг, одягнутих в імпортні «шмотки», пропахлих сигаретами. Чому я не можу байдуже дивитися в порожні очі дівчаток, чий смак орієнтований єдиною закордонною «лейбл»? Щоб стати такою, небагато треба — одягатися й поводитися, як вони. Та щось мене стримує... Може, зневажливі погляди та слова перехожих на вулиці, якими часто «обдаровують» «фірмових» дівчаток? Допоможіть мені розібратися.

Ірина А.

що «літаюча тарілка» — це душа померлого, або ж колісниця бога-астронавта...

Вл. Гаков вміло компронує фантази, заповнюючи вакуум, викликаючи недостатньою інформацією з питань НЛО, в контр-

пропагандистському аспекти розвинує дезінформацію, що захопила увагу частини людей. Книжка Вл. Гакова завдає удару по різних домислах, забобонних уявленнях, містичних спонуваннях, якими обрис міф про нерозпізнані літаючі об'єкти. Автор допомагає читачеві знайти осмислену відповідь на питання, що вже набило йому осомовину, — «Чи літають «тарілки»?

В. КАЮКОВ,
голова правління Кіровоградської районної організації ДТК УРСР,
м. Кіровоград.

ЛЮДИ

І МЕТАЛІ

Так і хочеться знову порівняти їх з казковими Прометейми, назвати володарями вогню. Та придивляючись до металургів ближче і раптово приходить розуміння: будь-який образ, хай навіть найпоетичніший, стає вторинним там, де присутній справжній труд. Побузький нікелевий завод імені 60-річчя СРСР. Цей кількатисячний колектив славиться своїми ділами. З року в рік перевищує плани по виробництву важливої для

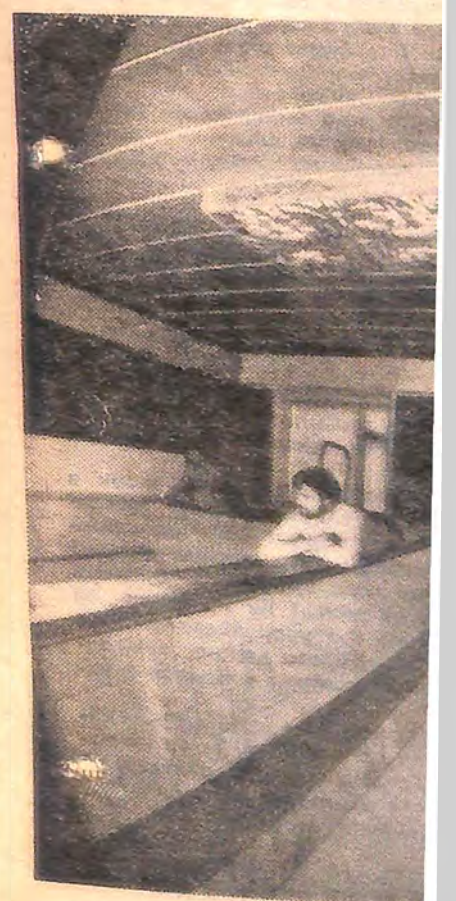

індустрії країни сировини — нікелю. Підприємство модернізується, нарощує свої потужності, розширює асортимент і якість виробів. Так, так, не дивуйтеся: кожна партія металу має свого замовника, а, значить, і повинна відповідати тим чи іншим технологічним вимогам. Зв'язкам із суміжниками на заводі і раніше приділялася чимала увага, а відтепер показник виконання плану по поставках став пріоритетним. Зрозуміло: колектив перейшов на роботу в нових економічних умовах — повного господарювання і самофінансування. Нині на підприємстві все підпорядковано роботі на кінцевий результат. Зверніть увагу на кілька цифр, взятих із соціалістичних зобов'язань:

отримати в 1988 році прибутку від виробництва товарної продукції на суму 4 мільйонів 600 тисяч карбованців, підвищити продуктивність праці на 7 процентів, випустити 100 тисяч карбованців надпланової продукції до дня відкриття ХІІ Всесоюзної партконференції. А ще — завершити спорудження квартирної секції лодового будинку підвальним способом і 8-квартирного будинку господарським способом, ввести в експлуатацію профілакторій на 10 місць, зменшити частину ручної праці на 17,8 процента. Це щодо турбот про металургів — представників так званого «гарячого» виробництва. Люди повинні розуміти: краще працювати менше — краще жити. І, розповідає директор Побузького нікелевого А. Є. Буроченко, люди розуміють, працюють, ні на гасне вогник їхньої ініціативи біля гарячих плавильних печей. Представники двох бітничих поколінь — старший Віктор Миколайович

фанович І. учень Іван. знімку спі. За короті досвідчен. молодшого меншим фесії, ре його зро. А що л кому нік тут — ніватися. ський, сн шлях від ціаліста кації. Ни фії хвил вариші лодого КЛРС (з зу). Олек вильник

КОНТРОЛЬ ГЛАСНІСТЬ ЧІЄВІСТЬ

«Забутий технікум»

Під таким заголовком 24 грудня минулого року було надруковано критичну кореспонденцію, в якій розповідалось, що матеріально-технічна база Новомиргородського зоотехнікуму не відповідає сьогоденним вимогам, вкрай незадовільні умови проживання учнів у гуртожитку...

На критику відповідає заступник голови виконкому Новомиргородської районної Ради народних депутатів М. О. КОВАЛЬ:

— Критичну кореспонденцію розглянуто на засіданні райвиконкому. Директор зоотехнікуму М. А. Шишканюк вказав на неважливе ставлення до питань перспективного розвитку зоотехнікуму. У прийнятому рішенні його зобов'язано: підняти вимогливість до педколективу в організації навчально-виховного процесу, більше уваги приділяти зміцненню матеріально-технічної бази, включити в план будівництва на 1989—1990 роки гуртожиток та господарські приміщення учгоспу. Для надання практичної допомоги зоотехнікуму визначено базовим міжгосподарське підприємство по відгодівлі великої рогатої худоби.

Разом з тим повідомляємо, що в 1986 році голова райвиконкому В. М. Коптев, голова РАПО М. А. Постица та директор зоотехнікуму М. А. Шишканюк виїздили в Київ, де вели мову про перспективи розвитку зоотехнікуму. Тоді було виділено ліміти на проектування гуртожитку на 200 місць. Нині уже виготовлено проектно-кошторисну документацію. Погоджено з обл. агрокомітетом області: почати будівництво у 1989 році. Зараз виготовляється документація на корівник.

Проведено також зустріч з педагогічним колективом зоотехнікуму, де обговорено критичну кореспонденцію й роз'яснено перспективи розвитку зоотехнікуму. Наприкінці минулого року про умови проживання учнів в гуртожитку мова йшла на засіданні виконкому, де також директорові було висловлено серйозні зауваження.

Контроль за виконанням рішень райвиконкому покладено на заступників голови.

З ОВСІМ не іронічно, а серйозно запитували ми працівників зв'язку в тижневик № 5 за 30 січня. В редакційному матеріалі, організованому за численними письмовими й телефонними проханнями наших читачів, розповідалось, як неясно лістові розповсюджують тижневик, як кіоскери не відповідають ділом на бажання читачів купувати газету.

Відповідь на критичну кореспонденцію надіслав редакції заступник начальника Кіровоградського обласного виробничо-технічного управління зв'язку Ю. О. ГУЦАЛЕНКО:

«Де загубилось півгазети?»

— При перевірці фактів про серйозні недоліки по доставці й реалізації «Молодого комунара» виявилось, що вони справді мали місце. Критика справедлива. Публікацію обговорено в колективах підприємств зв'язку області. Управління зв'язку звернуло увагу керівництва підприємств зв'язку у районах на грубі недоліки в сортуванні, доставці періодики. Керівників підприємств зобов'язано здійснювати контроль за розфальшованням тижневика, доставляти його передплатникам в повному обсязі.

ВІД РЕДАКЦІЇ: В публікації повідомлялись фанти некомпетентних відповідей працівників зв'язку журналістам газети стосовно доставки преси. Називались конкретні особи, які байдуже ставляться до своїх службових обов'язків. У відповіді Ю. О. Гуцаленка й словом не згадується про це. Сподіваємось, що серйозні розмови усе ж відбулися й винуватці зрозуміли й визнали свої недоліки.

Так думати ми маємо підстави: останнім часом значно поменшалося скарг передплатників на доставку газети. Наскільки доброзичливо й серйозно сприйняли критику працівники зв'язку все ж понажме час. Найкраще проконтролюють доставку преси наші читачі-передплатники.

ТАК називалася стаття, опублікована в першому номері нашого тижневика. «Молодий комунар» порушив проблему, яка хвилює багатьох читачів: чому когоспні ринки області не в змозі задовольняти зростаючі потреби споживачів?

До редакції надійшло кілька відповідей від керівників організацій, які піддавалися критиці.

«РИНОК»

«Статтю «Ринок» обговорено на загальних зборах працівників ринку м. Кіровограда, — повідомляє виконуюча обов'язки начальника управління когоспними ринками облспоживспілки Н. Н. ІВАНЕЦЬ. — Критику визнано правдивою. Намічено ряд заходів для поліпшення роботи когоспних ринків.

Зокрема, вже в нинішньому році буде збільшено завантаження сільськогосподарської продукції з когоспів і радгоспів, яка реалізовуватиметься за договірними цінами. Нині з господарствами заключаються договори. На території ринків зводяться додаткові ларки та кіоски.

Облспоживспілка придбала санітарного одягу на 4 тисячі карбованців, на ринках є достатній кількість торговельний інвентар та ваги.

Взято на озброєння і новий вид обслуговування, який широко використовується в республіці, зокрема, в Тернополі — створення торговельно-закупівельних підприємств.

А ось відповідь заступника голови правління облспоживспілки В. П. ГРЕБЕНЮКА:

«Правління облспоживспілки на своєму засіданні розглянуло питання поліпшення роботи когоспних ринків області. Звернуто увагу виконуючої обов'язки на-

чальника управління Н. Н. Іванеця на недоліки і промахи в роботі когоспних ринків. Перед керівництвом поставлено вимогу: винести необхідних заходів для додаткового завантаження і реалізації на ринках сільськогосподарської продукції, налагодження кооперативної торгівлі, створення на ринках необхідних санітарно-гігієнічних умов.

Згідно рішення обласної Ради народних депутатів за ринками обласного центру закріплено 20 господарств Кіровоградського району, які зобов'язано реалізовувати тут частину виробленої продукції за договірними цінами.

25 грудня минулого року на когоспному ринку Кіровограда відкрито магазин «Стимул», якому виділено фонди для зустрічного продажу промислових товарів, що користуються підвищеним попитом, кращим здавальним м'ясом.

Правління облспоживспілки взяло роботу когоспних ринків та міськкоопторгу під постійний контроль.

Читачі, певно, пам'ятають, що один з розділів публікації, про яку йдеться, було присвячено недолікам в роботі магазинів міськкоопторгу, наводилися факти відвертих порушень правил радянської торгівлі. «Халуги покарані, — повідомляється в листі до редакції за підписом директора міськкоопторгу Р. Я. РЯБЕЦЬ. — Продавця магазину № 4 в В. Чернишів переведено вантажником на три місяці. На такий же строк стала прибиральницею продавця магазину № 10 Р. Г. Левіна. Завідуючу магазином № 1 М. Т. Скіп суворо попереджено про недопустимість торгівлі неясними продуктами».

Редакція також отримала відповіді від заступника голови облспоживспілки В. Д. СОЛОНІСЕНКА та начальника міської станції по боротьбі з хворобами тварин В. І. КИРИЧЕНКА. У них повідомляється про додаткові заходи які планують провести згідно організації, для наведення порядку на когоспних ринках, більш повного задоволення потреб споживачів якісною продукцією.

фанович Язиков і його учень Іван Бойденко (на знімку справа в центрі). За короткий час навчив досвідчений плавильник молодшого колегу найменшим тонкощам професії, ревно стежить за його зростанням.

А що люди на Побузькому нікелевому ростуть — можна не сумніватися. Сергій Козинський, скажімо, пройшов шлях від учня до спеціаліста високої кваліфікації. Нині в його біографії хвилююча мить: товариші приймають молодого робітника до лав КПРС (знімок зліва внизу).

Олексій Жарук — плавильник, передовик ви-

робництва (знімок в центрі).

А на знімку справа внизу — реабілітаційний центр підприємства. Тут, у чудовій сауні, басейні, кімнатах психологічного розвантаження мають можливість відпочити після напруженого трудового дня всі плавильники.

Пульт управління ливарного цеху (знімок вгорі зліва). Його недаремно називають мозковим центром складного виробництва. Важлива деталь: контроль за виконанням більшості технологічних операцій здійснюється тут в автоматичному режимі.

Фото В. ГРИБА.

сировини підприємства, на службі, тимент і Так, так, кожне ас свого начить, і дати тим логічним ім із су-заводі і пася чи-зідтепер иння пла-х став Зрозумі-ерейшов анх еко-с — пов-хунку і ня. триемстві аано ро-і резуль-вагу на зятих із зобов'я-

заны: отримати в 1988 році прибутку від виробництва товарної продукції на суму 4 мільйони 600 тисяч карбованців, підвищити продуктивність праці на 7 процентів, випустити на 100 тисяч карбованців понадпланової продукції до дня відкриття XIX Всесоюзної партконференції. А ще — завершити спорудження часткової секції житлового будинку підрядним способом і 8-квартирного будинку господарським способом, ввести в експлуатацію профілакторій на 58 місць, зменшити частку ручної праці на 17,8 процента. Це щодо турботи про металургів — представників так званого «гарячого» виробництва.

— Люди повинні розуміти: краще працювати менше, — краще жити менше, — розповідає директор Побузького нікелевого А. Є. Бурочкін.

І люди розуміють, стараються, ні на хвилину не гасне вогник їхньої ініціативи біля гарячих плавильних печей. Ось представники двох робітничих поколінь — наставник Віктор Митро-

РЕФОРМА ШКОЛИ

«ХОЧУ ВЧИТИСЯ!»

З досвіду роботи вчительки шестиліток середньої школи № 4 м. Кіровограда Ліни Володимирівни Пахолівцевої.

ДЕХТО з батьків до-
сить скептично ста-
вляться до раннього на-
вчання. Говорять про
завчасне навантаження,
про перевтому, яка мо-
же позначитись на здо-
ров'ї. Доводиться чути й
таке: школа, мовляв, —
це кінець дитинства.

Сумнівні закономірні.
Однак побоювання без-
підставні. Математикою
ністилітки займаються
4 рази на тиждень, а
рідною мовою — 7, з яких
4 уроки на тиждень чи-
тання і розвиток мови і
3 — письма. Решта часу
відводиться на всебічний
розвиток дітей, ознайо-
млення з навколишнім сві-
том, фізкультурою, обра-
зовим мистецтвом,
музикою і трудовим ви-
хованням. Діти лічать в
межах 20, знайомляться
з простими задачами,
опановують дві матема-
тичні дії, оволодівають
навичками читання, вчи-
ться писати.

Вчителька Л. В. Пахо-
лівцева на цікавому ма-
теріалі навчає шестилі-
ток мислити, аналізува-
ти, класифікувати, по-
рівнювати. Уроки про-
ходять жваво, в ігровій
формі. На кожному уро-
ці обов'язкові 1—2 фіз-
хвилини, а після друго-
го уроку — годинна ди-
намічна пауза. Після неї
втому як рукою знімає.
А навчальний матеріал
взаємодіє краще. У
практиці навчання і
виховання шестирічних
діток виправдали себе
прогулянки. Кожного
уроку діти бувають на
свіжому повітрі, відпо-
чивають. Враховуються
й психологічні особли-
вості дітей: четвер і суб-
бота — це розвантажув-
альні від навчання дні.
Ліна Володимирівна
особливо уваги надає
ігровій діяльності дітей,
де особливо розвивається
пам'ять і кмітливість,
мислення і сміливість.
Затишно і цікаво в ігро-
вій кімнаті, з багатьма
іграшками добре облад-
нані спальні й класні
кімнати. Отож несправ-
ильне твердження де-
яких батьків, що в шко-
лі закінчується дитин-
ство. Бо й навчальна
програма не вносить ди-
сонансу в життя дитини.
Основний вид діяльності
із дітьми цього віку —
гра. Нове входить у їхнє
життя поступово. Про-
грама дає конкретні роз-
робки та рекомендації
для вчителя і водночас
не сковує його ініціати-
ви навчання малых шко-
лярів. І шестилітки тут
цікаво, вони із задово-
ленням ідуть до школи.

Дехто з батьків ви-
словлює й таку думку:
чи не краще організува-
ти навчання шестиліток
на базі дитсадків, адже
там є всі умови для
Ігор та відпочинку? Від-
повіді можна одно-
значно — ні. По-перше,
не всі діти відвідують
дитячий садок. По-друге,
тут дитина не почуває
себе учнем. Вихователі
для неї, ніби другі бать-
ки. А школа є якраз те

нове, що захоплює на-
вчанням.
Труднощі доводиться
долати чимало. З пер-
ших днів турбує різниця
у рівні підготовки дітей,
їхнього розвитку. Саме
тут допомагає відомий
досвід Логачевської.
Вчителька клас ділить
на три групи: сильні, се-
редні і слабкі учні. І од-
ночасно працює з трьома
групами. Такий підхід
дає можливість врахува-
ти здібності всіх дітей і
підтягнути відстаючих.

Але головна трудність
— непристосованість до
життя в колективі. Трап-
ляються забляки, трап-
ляються сором'язливі.
Останніх Ліна Володи-
мирівна намагається
завжди підбадьорити,
відзначити їхні навіть
незначні успіхи. Увагу
непосидючих вчителька
звертає на позитивні мо-
менти у їхній поведінці.
Це дає хороші наслід-
ки. Вчителька поступово
привчає дітей дружно
жити в колективі, доб-
розичливо ставитись один
до одного, оцінювати
досягнення без заздро-
щів.

Ось приклад. Урок по-
чався із гри. Вчителька
пояснила, що діти сьогодні
не просто учні, а
космонавти, хто краще
працюватиме — полетить
на ракеті в космос. А на
урок принесла гарну
іграшку — ракету. В
кінці уроку запитала,
хто ж заслуговує поле-
тати на ракеті? Всі дру-
жно вигукнули «Я!» й під-
несли догори руки. А
одні хлопчик є в класі
трохи флегматичний.
Вчителька похвалила
його, за те, що він швидко
вийшов до дошки, що
краще відповідав. Усі
діти погодилися: йому
слід поставити на парту
ракету, нехай він поле-
тить.

Ліна Володимирівна
ніколи не забуває похва-
лити, тоді діти ще краще
стараться і вірять
беззаперечно кожному
вчительському слову.

У батьків може ви-
никнути запитання: як
оцінюється знання уч-
нів? Оцінює, як таких,
не існує, окрім успіш-
форм — захоплені, вка-
зівки на недоліки. До-
машніх завдань діткам
не дають, вони не но-
сять портфелів. Лише по
суботах, щоб похвалити
своїми успіхами,
забирають їх додому.

Які ж наслідки тако-
го навчання? По-перше,
діти незалежно від здіб-
ностей легко оволодіва-
ють шкільною програ-
мою, їм цікаво вчитися,
вони з задоволенням
ідуть до школи. По-дру-
ге, якщо порівняти 1-й
клас семирічного віку і
2-й клас шестирічок, то
останні розвиваються
швидше: читають 50 слів
за хвилину, проти 20. Ді-
ти 1-го класу семирічок
здійснюють дії в межах
20, а шестирічки 2-го
класу — в межах 100.
Хіба не переконали ре-
зультати?

— Педагогічний досвід
вчительки Л. В. Пахолі-
вцевої у роботі із шес-
тилітками став повчаль-
ним для освітян облас-
ного центру і студентів
педагогічного інституту
ім. О. С. Пушкіна, — ка-
же завідувач відділом

народної освіти Кірово-
градського міськвикон-
кому В. П. Дрига.

— Час від часу уроки
Ліни Володимирівни від-
відують і її колеги, запо-

вчають цікаві творчі
форми і методи робо-
ти, — говорить директор
школи Р. С. Кошляк.

Але найкраща наго-
рода для Л. В. Пахолі-
вцевої — захоплені по-
гляди її діток, які при-
слухаються до кожного
слова першої своєї вчи-
тельки і стараються ро-
бити все, як вона їм ка-
же. І вона їх усіх лю-
бить. Немає в неї лю-
бимчиків, усі однакові,
гарні й чисті, усі — її.

Роман ДАЙДАКУЛОВ.
м. Кіровоград.

Балада розплющених
дитячих очей

Я хочу бачити світ розплющеними очима,
Я ще таке маленьке, я вмію тільки бачити,
Прагну маму веселою мамою бачити,
Прагну сонце бачити в синій хустині,
Я ще не знаю, яка на смак Чеснота,
Я ще не знаю, яка на смак Підлість,
Якого кольору Задристість, якого виміру Смута,
Яка засолона Туга, яка незглибима Любов,
Яка слиньокка Ширість, яка мерехтлива

Підступність.

Я ще все розкладу по полицях,
Та все ж, поки я виросту, зробить щось таке
на світі,
Щоб ніколи не заплющувати очей від Страху,
Не змішуйте по-дорослому пропорції.
Ори дивляться на сонце розплющеними очима.
Діти дивляться на світ розплющеними очима.

Іван ДРАЧ.

ДОБРА, спокійна, жаліслива. Непогано навчається,
любить казки, — читаю рядки характеристик
особової справи Лесі Зінченко — вихованки Ново-
миргородської спецшколи-інтернату. Тут, серед до-
кументів, знаходжу ще один, пожовклий від часу,
вирваний з зошита в клітинку обшарпаний папірець,
на якому напідкорч нашарбана розписка: «Я, ма-
ти Зінченко Валентина Леонідівна, відмовляюся на-

завжди від своєї дитини, яку народила в Устинівсько-
му пологовому будинку Кіровоградської області.
Претензій відносно дитини ніколи мати не буду. Під-
пис». Як вирок на все життя звучить для Лесі кожне
слово цього жорстокого, недбало написаного до-
кумента.
Зараз дівчинці 9 років. В інтернаті маму її замі-
нили вихователі і няні. Тьотя Люся (Людмила Іванів-
на Цибульська) ніжно погладить біляву голівку,
«Можна, я буду звати тебе мамою!» — довірливо
загляне в добрі очі няні, «Зви, дочко», — і щоб не
бачила Леся, крадькома витираючи гіркі сльози, ще
міцніше пригорне до грудей тендітне дитяче тільце.
Близько 900 карбованців на рік витрачає держава
на виховання й утримання однієї сироти. В інтернаті
майже 70 чоловік обслуговуючого персоналу. І ко-
жен, хто тут працює, намагається замінити дитині
рідних, оточуючи її любов'ю і теплотою, створити
сімейний затишок, хоч чимось скрасити її обрідане
дитинство. Однак цього, як виявляється, мало. Бо
якою б не була мати — для дитини вона завжди за-
лишається найдорожчою і найріднішою людиною на
світі.

До Наталочки Шурухіної мати навідується рідко.
Але дівчинка з нетерпінням чекає того дня, коли
двері відчиняться і на порозі стане вона...

— Пригледу, серед уроку в клас заглянула якась
жінка. Не астигла запитати: «Тут навчається Наташа
Шурухіна?», як дівчинка рвонулася з-за парти, і ні-
кому нічого не сказавши, повисла у матері на шиї,
«Мамочко, ріднесенька», — шепотіла крізь сльози
цілувала її в губи, лоб, з синюватими прожилками
щоки. Ніяка сила в ту мить не змогла б відірвати її
від материних грудей. У класі запала тиша, і хтось із
дітей жалібно заскімлив: «Я теж хочу до мамки...»
До дзвінка залишалося більше десяти хвилин, тож,
по відпустивши доньку на урок, мати не втерпіла, по-
просила дозволу у прибиральниці... перекурити в
туалеті, мовляв, все одно до кінця уроку ще деле-
ко, — розповідає вчителька Людмила Петрівна Го-
ловченко...

Володі Гуцалюку 11 років. Ні тата, ні мамі не ба-
чив з дня свого народження.

— Я знаю, що батька в мене немає, але ж мама
повинна бути, — говорить він вихователі.

Кілька років, звідколи навчився писати, розшукує
її Володя. Дізнався, що проживає в Новоархангель-
ському районі, послав туди листа, другого, третього.
Відповіді не одержав. Потім уже писав прямо на
конверті «Найдіть мою маму!». Кожного разу, як
принесли в інтернат пошту, — стрімголов кидався
до невеличкої купки листів, та даремно. Вже втратив
надію, коли няня передала йому акуратний конверт
із зворотною адресою. Тремтячими руками розірвав
його і, перебігши очима скупі рядки, розплакався.
Писали листочки з материного села: «Не шли, син-
ку, більше листів на її адресу, бо вона всеодно їх
не читає. А це вже знову кудись подалася з чужим
чоловіком...». Раніше, жорстоко... Але поштарі пи-
сали правду. Довго плакав Володя, ховаючись, щоб
ніхто не бачив його сліз. Ще й ще раз перечитував
коротенький лист чужих матерів.

— Виросту, вивчуся на тракториста, збудую свою
хату, — мріє він вголос, — житиму як всі, допома-
гати людям, буду добрим-добрим, не таким, як
вона. Нехай не думає, що в неї дався. Але пройнуть
роки, і на старості вона сама мене знайде, бо хто ж
її таку доглядатиме? Я знаю — вона прийде, але
ніколи, нізащо не прощу їй, навіть в хату не впус-
щу.

Дивуєшся, коли чуєш такі серйозні дорослі слова
від дитини. Життя зробило цих дітей старшими на
кілька років. Навчили мислити за батьків, шукати
причин, які б пом'яшували їхню вину.

— У мене хороша мама. Просто їй ніколи до мене
приїхати, — говорить Маринка Метигер. — Але вона
приїде, обов'язково приїде.

«Донечко, напиши, які в тебе очі, волосся. Я наві-
даюся до тебе, як буде тепло, привезу стрічку...».
Чекала Маринка тепла з нетерпінням. Багато діток
на канікули до родичів роз'їхалися, а її не було ко-
му забрати — залишилася в інтернаті. Написала зно-
ву матері. «Приїду, як буде холодно», — відповіла
та. І ще писала дівчинка, однак відповідей вже не
одержувала. Тільки одного разу підійшла до
вчительки й запитала:

— Скажіть, будь ласка, а чи мої листи не забули
в поштову скриньку вкинути, а то від мамки щось
нічого не чути?..

Без документів доставили в міліцію й Лівію та Сер-
гійку Зубченків. Матір неповнолітніх було затримано
на гарячому і засуджено. Дітей віддали в різні дит-
будинки. Минуло кілька років і в Лівії об'явилася
мати. Спочатку Ніна Сергіївна Зубченко написала
директорові спецшколи-інтернату Г. Д. Зайцевій лист
з проханням надіслати копію свідоцтва про народ-
ження дівчинки, мовляв, матері, в яких по двоє і
більше дітей, підлягають амністії.

— Хотілося, відписати їй: «Візьмеш документи
там, де ти дітей залишила». Але такі відписали.

«Добрий день, дорога донечко! — писала Лівії ма-
ти. — Прости мені за все. Скоро будемо разом. Ось
вийду на волю, заберу вас із Сергієм додому. Че-
кай мене». Йшли дні, минали тижні, Ніна Сергіївна
звільнилася з місця позбавлення волі, але до донеч-
ки приїхала аж через кілька місяців. Навіть гостинці
забула привезти. Зараз Лівія вже й не чекає матері.
На вихідні й канікули її забирає до себе додому
вчителька Світлана Григорівна Доносій. Дівчинка ле-
гідно називає її «мамою Світланною»...

Переді мною свідоцтво про народження Руспана
Гогі. У графах «місце народження» — прочерк,
«батьки» — прочерк, «національність» — прочерк.

„Найдіть мою маму..“

Поруч — акт на прийнятого знайдку, в якому гово-
риться, що 22.03.77 року з залізничної станції м. Кі-
ровограда в обласну дитячу лікарню доставлено
хлопчика 3—4 місяців.

Невже не здригнулася материнська рука, коли в
березні залишила роздягнену крихітку під вокзал-
ом! Та хіба й назвеш таку матір'ю! Чому не спита-
ти її родичів, сусідів, знайомих: куди поділа дитину?
Хіба не зачепила за живе доля пропалої безвісти
малати! Де зараз вона, ця жінка! Як живеється їй
після скоєного злочину! На що розраховувала того
дня: на смерть сина, чи на доброго дядька, який ви-
плив?

Можливо, вона влаштувала своє життя: вийшла за-
між, народила дітей, живе приспівуючи. Та чи не му-
ло молодості? Як можна після цього відкрито дивитись
людям в очі, посміхатися, жити?..

працівник районної газети «Червона зірка»
м. Новомиргород.

Ольга ДОЛЯ.

ЛЮБИТЕЛІ популярної естрадної музики зі смаком, котрі добре знають ім'я американської співачки Барбари Стрейзанд, були вельми зачаровані тривалою перервою в її виступах. Газети й журнали наполегливо створювали версії: Барбара пішла з великої сцени, та всі таки вірили в це не хотілося. І ніби в нагороду своїм прихильникам,

котрі небезпідставно вважали, що артистка ще не сказала свого останнього слова на сцені, Барбара Стрейзанд повідомила про намір записати альбом мелодій із бродвейських мюзиклів. Ця новина не викликала захоплення у популярної американської фірми грамзапису «Колумбія», що більше двадцяти років співробітничала із співачкою.

Аранжировщик і продюсер Барбари Пітер Метц, котрий брав участь у створенні її

слави співацькі не дождасть». Авторитет Стрейзанд і її настирливість все ж узяти гору над

Повернення Барбари

першого альбому на початку 60-х років, зауважив: «Бродвейські мелодії сьогодні — досить ризикована справа, яка

невпевненістю та побоюваннями випуску неприбуткової платівки адміністраторів «Колумбії». І що ж?

«Бродвейський альбом», ледве появившись на прилавках магазинів, став хітом № 1. Вже через місяць після виходу в світ було продано 2 мільйони екземплярів диска, а його щоденний продаж досяг 80 тисяч. Небувалий успіх і гідна відповідь скептикам.

Як починала свій шлях Барбара Стрейзанд! Перша удача прийшла до неї, ще нікому не відомої артистці одного з кабаре на Бродвеї, в 1962 р., коли вона завоювала престижну нагороду нью-йоркської критики і стала знаменитою за одну ніч. 1964 року вона пробує сили в мюзиклі «Смішне дівчисько», зігравши роль Фанні Брюс. Того ж року надійшла запаморочлива пропозиція «Колумбії», яку привабив незвичайний голос молоді співачки. Було укладено багатомільйонний контракт. Залишилася невдоволеною на «Колумбії» пісня «Люди» — перший великий успіх на естраді.

Дебют у кіно відбувся 1968 року, коли Стрейзанд знялася в кіноверсії «Смішне дівчисько» і була відзначена нагородою за кращу жіночу роль.

В 1967 році вона завоювала Оскара за музику до пісні «Вічнозелений», яка була написана в співдружності з Полем Вільямсом.

У кінці 70-х років її пісня «Не треба більше сліз», виконана з Деннім Селмером, входить до числа кращих у хіт-парадах багатьох країн. В 1976 році відкривається нова грань таланту Стрейзанд. Вона випускає альбом класичної музики, що розходиться мільйонним тиражем.

Але повернемося до «Бродвейського альбому» Барбари, який відкрив її колишню славу. Критика відзначає, що випуск диска — це своєрідна ностальгія за 60-ми роками, коли Стрейзанд починала свою кар'єру.

Однак із найяскравіших пісень альбому — розповідь Барбари про неминуче зіткнення художніх і комерційних цілей у мистецтві, що їй так часто доводилося бачити на своєму шляху до музичного Олімпу. Більшість пісень «Брод-

вейського альбому» записані зі студійним оркестром. З цього правила Стрейзанд зробила тільки один виняток, поступившись сучасному смакові й ринку. Може йде про запис у сучасній обробці з використанням синтезаторів

ні «Десь» із «Вестсайдської історії», що буде розповсюджена для показу на відеоролику. Найкращою композицією альбому, за визнанням критики, де Стрейзанд досягає вершин своєї майстерності, названа пісня «Не можна не любити цієї людини», що виконується разом зі Стіві Уандером.

Не так давно 44-річна зірка зіграла кілька головних ролей в американських фільмах. Подейкують, що в її творчих планах — робота над новими мюзиклами, де вона виступить уже як постановник.

Барбара не йде. Барбара залишається.

В. ЮТКІН.

Тим, хто не прийшов...

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ПОТЕНЦІЙНИМ ГЛЯДАЧАМ-КІРОВОГРАДЦЯМ (ЗАМІСТЬ РЕЦЕНЗІЇ)

казали наші предки, правда, із дещо іншого приводу.

Якоюсь мірою розумію вас, земляки. Чтєнаш театр може нині привернути в 2 сь увагу? Відійшли в минуле яскраві, пісенні, бурлескні вистави... Ми вже звикли говорити: «Театр? А що там дивитись!». Поспішати, вважає дехто, варто тільки на гастролерів. Більшість же на гастролерів не поспішає. Давайте поміркуємо разом: невже наш театр настільки втратив своє обличчя, що до його проблем і конфліктів нам з вами немає ніякого діла? А потім — чи ж він, театр, у цьому винен? Мені здається, що винні насамперед ми з вами. Вітім, не ваперечую: у тому, що вистави кропивничан нині втратили колишній, янго національний колорит, слід питати з кох-жних людей, які за це відповідають...

10 лютого на прем'єрі героїчної комедії французького Едмона Ростана, якому свого часу, у віці 29 літ, «довелося явитися втіхою серед ремісничої літератури», який «провіщає новий період», на якого, нарешті, «Європа дивиться із за-єдрістю, а Франція з гордістю і захватом» (так писали паризькі газети після прем'єри «Сірано де Бержерака» у кінці минулого століття), я зрозуміла, що ва-ша байдужість до театру зайшла аж за-надто далеко.

Я можу якось зрозуміти байдуже ставлення до п'єс деяких сучасних авторів, але до такої несподіваної постаті, як Сірано де Бержерак... Невже студентів кіровоградських вузів і технікумів, старшокласників, робітників й інтелігенцію обласного центру не цікавить, що жив у XVII столітті веселий, кмітливий, відчайдушний, талановитий, благородний Сірано де Бержерак, «лицар із потворним носом і ніжним серцем»? Невже ви до цього зовсім байдужі?

Звертаюся до вас, юні представники прекрасної статі. У листах до редакції ви скаржитеся, що ваші обранці вас не цікавлять, що про такі якості, як лицарство, благородство, вони ніколи й не чули. А ви, дорогі мої? Зустрівшись із ли-

царським благородством, якого нам часом справді бракує, чи зумієте ви розпізнати його у суєті суєт? Зумієте оцінити? Невже ви залишитесь байдужими до лицарського благородства, як залишились байдужими до поета Сірано? Можливо, ви й не винні у цьому, та я знаю одне: не можна нищити людське вміння захоплюватися, любити, хоч так любили й захоплювались ще в XVII столітті. Де сьогодні зустріти такого Сірано, якого відобразив французький драматург?

Були сади в тривозі лебединій, Була любов Ромео і Джульєтти...

Звернувшись до комедії Е. Ростана, театр імені М. Ж. Кропивницького нагадав нам ще про однієї людські цінності.

Втім, не хотілось би, щоб ці мої слова сприйняли як безоглядне прийняття вистави. Попри безперечні достоїнства, вбачаю у ній певні творчі промахушки. Йдеться насамперед і про слабкість масових сцен. Якщо ви потурбуєтесь переглянути виставу (а дехто все-таки встиг подивитися), то мої слова вас, можливо, здивують, так само, як і режисера О. Натяжного... Так от, якщо мої нарікання на масові сцени когось дивують (бо у виставі на кону часом перебуває одночасно по кілька десятків людей), то поясню, що «перебувати» на сцені і створити атмосферу Франції епохи «червоного кардинала» (червоного, зрозуміло, за кольором мантиї, а не за поглядами на життя) — це не одне й те ж. Цю ситуацію якоюсь мірою можна виправдати: важко грати при більш як напівпорожньому залі. Тобто її можна пояснити, а виправдовувати, певно, не варто. Може, таки слід колективній попрацювати над втіленням ростанівської повісті про хобрих гасконців?

Не знаю, чи вдалося мені переконати вас, але вірю, що у вашому серці, дорогі читачі, знайдеться куточок для відважного Сірано, який прагнув орліного польоту і не прислухався до обивательської мудрости: «Проти всіх боротись все ж даремно».

Валентина ЛЕВОЧКО.

Більше десяти років антриса Кіровоградського музично-драматичного театру імені Кропивницького заслужена артистка УРСР Валентина ЛЕВОНОВА виходить на сцену в головних ролях багатьох спектаклів. На знімку ви бачите її у виставі «Талан» за М. Старицьким.

Фото В. ГРИБА.

Група «Бригада С»

Ця група хіба що вряди-годи з'явиться на голубому екрані. Не знайдеш її платівок на фірмі «Мелодія». Та все ж вона вже стала відомою за межами Москви й Московської області. Гумористичну пісню «Сидить сантехнік на даху» публіка зустрічає оплесками. Аплодує й іншим пісням у виконанні групи під керівництвом Ігоря Сукачова.

«Бригада С» виникла в грудні 1985 року. Тоді два музиканти — Ігор Сукачов і Сергій Галанін, які перед цим грали в групі «Гулівер», вирішили створити новий колектив. Спочатку згуртувалися п'ять музикантів. Поступово група зростала, і зараз в «Бригаді» налічується 11 митців. Сергій Галанін (бас-гітара), Кирило Трусов (лідер-гітара), Карен Саркісов (перкаші), Ігор Ярцев (ударні), Сергій Секретарьов (саксофон), Максим Лихачов (тромбон), Євген Коротков та Ігор Марков (труби), Сергій Тененбаум та Лев Андреев (клавішні), Ігор Сукачов (вокал).

Ще на початку роботи в московській рок-лабораторії «Бригада С» привернула увагу столичної молоді та критиків. Про це свідчать і призи, здобуті групою. На і фес-

тивалі рок-лабораторії вона була відзначена як найцікавіший колектив. На фестивалі молодих колективів «Рок-ревію-86», який відбувся в Паладі культури АЗЛК, «Бригада С» посіла друге місце, а торік на такому самому конкурсі вийшла на перше місце. Група була нагороджена дипломом Радянського комітету захисту миру.

«Бригада С» не тільки виступає з концертами. Її учасники ще й кіноактори. Нещодавно закінчилися зйомки радянсько-японського фільму «Віслюк», в якому брали участь музиканти групи. Побачити цей колектив можна буде і в фільмі кіностудії імені Довженка «Дама з папугою». Записано музичний ролик для американського телебачення, створено кілька сюжетів і для радянського. Одна з пісень цієї групи пролунала в новорічному святковому концерті.

Можна сподіватися, що любителі сучасної музики вже незабаром зможуть ближче познайомитися з групою Ігоря Сукачова «Бригада С» на концертах студії «Рекорд» і під час сольних програм.

Д. ТКАЧЕНКО.

Дискотекна експериментального центру дозволя молоді «Рекорд» під керівництвом Сергія Лісовського користується популярністю серед молоді Москви.

Протягом короткого часу (створена лише торік) студія привернула увагу численних глядачів, музичних критиків, а також деяких виконавців, які побажали взяти участь у її програмах.

Спочатку артистів було обмаль. Переважно виступали Сергій Мінаєв та Володимир Пресняков-молодший. Зараз же барвисті концерти шоу «Рекорд» яскравіють усіма видами естрадного мистецтва. Ліричні пісні переплітаються з сучасними танцями Синтез-групи й показів рок-н-ролі, пантоміма, брейк і, звичайно ж, популярні диско-цини Сергія Мінаєва.

Ім'я Сергія Мінаєва вже відоме любителям сучасної естради. Іншим, ще маловідомим, студія допомагає вийти на велику естраду, рекомендує їх широкому колу глядачів. У своїй новій програмі, яка проходить в столичному Паладі спорту, студія познайомила глядачів з молодими виконавцями. Про них і піде мова в кількох номерах «МК» під рубрикою «Студія «Рекорд» знайомить».

Конкурс «ФУТБОЛ-88»

ПОДАЄМО питання й правильні відповіді шостого туру футбольного конкурсу:

1. На чемпіонаті світу 1958 року в Швеції кращим бомбардиром став француз Жюст Фонтен (13 м'ячів). Цей рекорд не перевершено й досі. Пригадайте п'ятірку нападників, в якій тоді грав Фонтен (погодьтесь, що без їхньої допомоги цей нападаючий подібного успіху не досяг би).

Відповідь: Віснескі, Фонтен, Копа, П'янтоні, Венсан.

2. Першість світу 1966 року. Матч збірних

Франції та Уругваю відбувся в Лондоні, але не на «Уемблі», а на стадіоні «Уайт Сіті». Чому?

Відповідь: В день 15 липня 1966 року на стадіоні «Уемблі» проходили собачі перегони — традиційні в Англії, країні дуже консервативній за традиціями. Через те на другий план відійшов навіть світовий футбольний чемпіонат.

3. В якому матчі (дата, суперник) Олег Блохін забив свій перший гол у залік «Клубу імені Григорія Федотова»?

Відповідь: 15 квітня 1972 року в матчі «Дні-

про» (Київ) — «Дніпро» (Дніпропетровськ).

В цьому турі ми пропонуємо любителям футболу кросворд. Якщо ви дасте правильні відповіді на всі питання (строк розгадування не змінюється — десять днів з часу виходу тижневика в світ), то додасте до власного заліку відразу 44 очка.

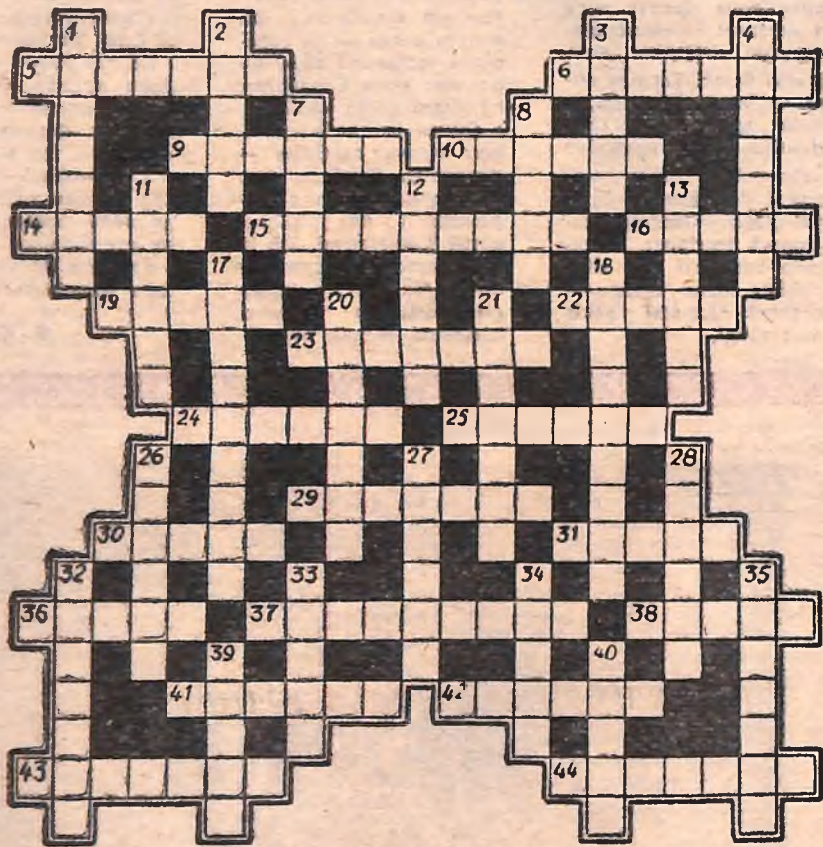
ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

5. Перший капітан збірної СРСР. 6. Одна з країн, яка заснувала ФІФА. 9. Відомий грецький нападаючий. 10. Захисник. 14. Уругвайський нападаючий, чемпіон світу. 15. Назва збірної Австрії в 30-ті роки. 16. Футболіст, якому в числі перших було присвоєно почесне звання «Заслужений майстер спорту». 19. Югославський футбольний клуб. 22. Автор тексту пісні «Футбол, футбол». 23. Радянський футболіст, двічі бронзовий призер Олімпійських ігор. 24. Стадіон у Відні.

25. Львівська команда — чотириразовий чемпіон Польщі. 29. Захисник київського «Динамо», володар Кубка СРСР. 30. Приз для кращого молодого футболіста європейських кубкових турнірів. 31. Норвезький футбольний клуб. 36. Відомий турецький суддя. 37. Воротар збірних СРСР з футболу та хокею з м'ячем. 38. Угорський нападаючий, володар «Срібної» та «Бронзової бутси». 41. Польський футболіст, олімпійський чемпіон. 42. Стадіон у Празі. 43. Півзахисник, п'ятиразовий володар Кубка європейських чемпіонів. 44. Відомий радянський тренер.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Відомий європейський футбольний клуб. 2. Румунський тренер, «фундатор» тотального футболу. 3. Грецький нападаючий, володар «Бронзової бутси». 4. Автор книги «Форварди». 7. Аргентинський захисник, чемпіон світу. 8. Один з героїв післявоєнного турне московського «Динамо» у Великобританії. 11. Італійський футбольний клуб. 12. Відомий англійський футбольний журналіст. 13. Капітан збірної Англії на XIII чемпіонаті світу. 17. Колумбійський футбольний клуб. 18. Західнонімецький тренер, відомий тим, що керував командами на всіх континентах. 20. Відомий радянський воротар 30—40-х років. 21. Один з кращих захисників кіровоградської «Зірки» всіх часів. 26. Стадіон в Ліоні. 27. Тренер збірної Уругваю на чемпіонаті світу в Мексиці. 28. Захисник «Зорі», чемпіон СРСР. 32. Болівійський футбольний клуб. 33. Радянський спортивний коментатор. 34. Дворазовий володар «Золотого м'яча». 35. Український арбітр — суддя міжнародної категорії. 39. Назва м'яча, яким грали на чемпіонаті світу в Іспанії. 40. Відомий французький півзахисник.

ПРОПОНУЄМО СПІЛКУВАТИСЯ

Футбольна команда «Зірка» має численних прихильників, які уважно стежать за її турнірною долею. Та, на жаль, зв'язок «команда—болільники» нині надто слабкий. «Спілкування» між ними триває лише під час футбольних матчів, коли любители футболу збираються на трибунах, а гравці виходять на поле. Іноді відбуваються зустрічі футбольного колективу з його прихильниками. Але це трапляється лише на початку сезону.

І дуже прикро, що немає можливості зустрітися з гравцями та тренерами «Зірки», коли тим важко. Зустрітися, аби дізнатися про справжні причини невдач, нарешті, підтримати команду морально. Кіровоградський болільник останнім часом живе самими чутками, які не тільки не відповідають на численні питання, а й породжують нові: «За що відрахували того чи іншого гравця?», «Чи важка травма в Калити?», «Через що команду лихоманить?» тощо. Не працює й «Клуб любителів футболу», створений кілька років тому при стадіоні спортклубу «Зірка» (якщо відвертше, то вищезгаданий клуб існує лише формально). А необхідність спілкування болільників зі своєю улюбленою командою не зникає. Не будемо заплісувати очі й на те, що наша футбольна «Зірка» — єдиний колектив Кіровоградщини з ігрових видів спорту, представлений на всесоюзній арені.

Який же шлях можна обрати для ліквідації наведеного дефіциту спілкування?

На нашу думку, цьому послужить створення міського клубу за інтересами, який об'єднає болільників «Зірки». І цьому може допомогти відкриття в Кіровограді першого футбольного безалкогольного кафе (на зразок кафе «Юність», де збираються прихильники популярної музики та відеокліпів). Гадаємо, що воно б стало непоганим подарунком не тільки любителям футболу, а й прихильникам спорту взагалі. Адже хто з нас не схоче за чашкою кави ще раз переглянути на екрані відеоманітофона той чи інший цікавий матч? Наприклад, нині багато хто із задоволенням переглядає би найцікавіші баталії мексиканської першості. Або зустрітися з тим чи іншим гравцем. Крім спілкування захоплених футболом людей не слід скидати з терезів й пропаганду спорту. Хочемо померіти, що подібне кафе користуватиметься більшою популярністю, ніж осередки громадського харчування, в яких торгують спиртним.

Болільники кіровоградської «Зірки» С. ТКАЧ, О. БАЛАН, А. АВДЕЄВ, О. ІВАНОВ, С. ІВАНОВ та інші. Всього 37 підписів.

ВІД РЕДАКЦІЇ: гадаємо, що ця пропозиція зацікавить Кіровоградський міськвиконком і в місті з'явиться новий клуб за інтересами.

ПРИЙМАЮТЬСЯ ДІЛОВІ ПРОПОЗИЦІЇ

від любителів шкіряного м'яча щодо створення міського Клубу любителів футболу.

ДВІ НІЧІ ПЛЮС ПЕРЕМОГА

У середині лютого футбольна команда «Зірка» виїжджала до Болгарії, де провела свій черговий етап підготовки. Кіровоградці перемогли команду «Генерал-Тошево» (1:0), зіграли внічию з варненською командою «Чорне море» (2:2) та толбухінською «Добруджею» (0:0).

9 березня «Зірка» виїхала на Занарпатта продовжувати підготовку до першості країни.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

Якщо у вас є здібності до малювання, ліпки, скульптури, різьблення, ви можете розвинути їх, вибравши спеціальність реставратора, або споріднені спеціальності, а саме:

маляр по художньому оздобленню;

модельник-ліпник архітектурних деталей;

столяр по художньому оздобленню.

У процесі навчання і по закінченні ви будете брати участь у реставрації пам'яток архітектури, надавати гарного вигляду рідному місту.

Цих спеціальностей можна набути з 1 вересня у Кіровоградському СПТУ № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова для подальшої роботи на базовому підприємстві — Кіровоградській дільниці Сумських спеціальних науково-реставраційних майстерень.

Детальніші довідки можна одержати у представників училища — профконсультантів, закріплених за школами або в училищі.

З 15 лютого починається прийом заяв.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Телефони: 7-14-17, 7-12-72, 7-12-81. Іхати автобусами №№ 102, 114, 129 до зупинки «вул. Мічуріна», або тролейбусами №№ 2, 6 до зупинки «Буддеталь» чи «вул. Короленка».

ТОВАРИ — ПОШТОЮ

МАГНІТОФОН «СОНАТА-216» — КАСЕТНИЙ, ПЕРЕНОСНИЙ, МАЛОГАБАРИТНИЙ, МОНОФОНІЧНИЙ З УНІВЕРСАЛЬНИМ ЖИВЛЕННЯМ (ПРАЦЮЄ ВІД МЕРЕЖІ 127/220 В АБО 6 ЕЛЕМЕНТІВ 343, ЧИ АКУМУЛЯТОРНОЇ БАТАРЕЇ АВТОМОБІЛЯ) І АВТОМАТИЧНИМ РЕГУЛЮВАННЯМ РІВНЯ ЗАПИСУ.

КОНСТРУКЦІЯ МАГНІТОФОНА ДОЗВОЛЯЄ ЗДІЙСНИТИ ЯКІСНИЙ ЗАПИС І ВІДТВОРЕННЯ ЙОГО НАВІТЬ РУХАЮЧИСЬ (НАПРИКЛАД, В АВТОМОБІЛІ). ПРИ ЦЬОМУ ВИКЛЮЧАЄТЬСЯ «ПЛАВАННЯ» ТА ІНШІ ПОТВОРЕННЯ ЗВУКУ.

ЦІНА МАГНІТОФОНА — 260 КРБ.

ПРИДБАТИ ЙОГО ВИ МОЖЕТЕ, ЗВЕРНУВШИСЬ НА МОСКОВСЬКУ ЦЕНТРАЛЬНУ ТОРГОВЕЛЬНУ БАЗУ РОСПОСИЛТОРГУ. БАЗА ЗА ВАШИМ ЗАМОВЛЕННЯМ НАДІШЛЕ ТОВАР НАКЛАДНОЮ ПЛАТОЮ НА ВАШУ АДРЕСУ (ОПЛАТА НА ПОШТІ ПРИ ОДЕРЖАННІ ПОСИЛКИ).

ПРИЙОМ ЗАМОВЛЕНЬ — ОДИН МІСЯЦЬ З ДНЯ ПУБЛІКАЦІЇ ОГЛОШЕННЯ.

Адреса бази: 111126, г. Москва, ул. Авиамоторная, 50.

Центральна торговельна база Роспосилторгу.

ПОНЕДІЛОК

14 БЕРЕЗНЯ

ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Прем'єра худ. телефільму «Готвальд». 4-а серія — «За більшість народу» (1946 — 1947 рр.). 10.15 — Футбольний огляд. 10.45 — Новини. 15.40 — «Об'єктивні професії». Про професію водія вантажних автомобілів. Приклади СПТУ м. Нерюн. 16.10 — «Як ми відпочи-

ваємо». Про організацію дозвілля жителів м. Івано-Франківська. 16.45 — Новини. 16.50 — Дітям про звірят. 17.20 — Прем'єра науково-популярного телефільму «Жива душа «Капітала». 17.40 — Всеросійська декада народної музики. Грають заслужений артист РРФСР М. Рожков (балалайка) і державний республіканський російський народний ансамбль «Росія». 18.05 — «Спасибі, Вірний». Мультфільм. 18.15 — Назустріч XIX Всесоюзній парт-

конференції. Партійний комітет і перебудова. 19.00 — Сьогодні у світі. 19.20 — Прем'єра худ. телефільму «Готвальд». 4-а серія — «За більшість народу». (1946 — 1947 рр.). 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Відкриття Всеросійської декади народної музики, присвяченої 100-річчю російського народного оркестру. Концерт у Державному Центральному концертному залі. У перерві — Сьогодні у світі.

УТ

16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Л. Бетховен. Симфонія № 7. 17.40 — Об'єктивні розповіді. (Кіровоград). 18.35 — «День за днем». (Кіровоград). 18.50 — Телефільм «Фантазія». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Час рішень, час дій». 20.00 — «Театр і сучасність». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Все про

кіно. 23.00 — Вечірній вісник. 23.20 — Телеспортарен.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Навчальна програма. «Таємниця птиці сріп». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Фізика. 9 кл. 9.05 — Російська мова. 10.05 — Учнім СПТУ. О. Блок. «Дванадцять». 10.35, 11.35 — Астрономія. 10 кл. 11.05 — «Поезія садів». Науково-популярний фільм. 12.05 — «Інспектор ГАІ». Худ. фільм із субтитрами. 13.25 — «Світ твоїх за-

хоплень». Док. телефільм. 14.15 — Новини. 14.20 — Денний сеанс повторного телефільму. «Совість». Худ. телефільм. 1-а серія. 18.00 — Новини. 18.15 — Міжнародна панорама. 19.00 — Служба Радянському Союзу! 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Зустріч з Британією. Телеміст Москва — Лондон. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — «Люді». Худ. фільм. «Сороч перший». 22.50 — «Ранкова пошта» (повтор). 23.20 — Новини.

ВІВТОРОК

15 БЕРЕЗНЯ

ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Прем'єра худ. телефільму «Готвальд». 5-а серія — «Потий 1941 року». 10.40 — Новини. 15.30 — Новини. 15.45 — Програма Астраханського телебачення. 16.30 — Фільм-тим. «Таємниця гірського села». 17.40 — Новини. 17.45 — Мелодії рідного краю. 18.05 — Назустріч XIX Всесоюзній партконференції. Сторінки історії. Партійні

конференції в житті країни. 18.35 — Сьогодні у світі. 18.55 — Прем'єра худ. телефільму «Готвальд». 5-а серія — «Потий 1941 року». 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — «Кіно і глядач». 23.20 — Сьогодні у світі. 23.30 — Виступ Державного ансамблю пісні і танцю «Коло». (СФРЮ).

УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Доброго вам здоров'я. Профілактика наркоманії. (Кі-

ровоград, на Республіканське телебачення). 9.45 — Все про кіно. 10.55 — «На старт архімед». 11.40 — Шкільний екран. 10 клас. Українська література. 12.15 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 17.00 — На допомогу школі. Російська література. 17.30 — Ляльковий вистав. «Мишень. Мидик». 18.10 — «День за днем». (Кіровоград). 18.25 — «Наші доповіді». (Кіровоград). 18.30 — С. Станкович. Сим-

фонія № 4. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Стоявся козний. В передачі бере участь міністр легкої промисловості УРСР Г. Г. Минітенко. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Худ. телефільм «Червоне і чорне». 2-а серія. 22.55 — Вечірній вісник. 23.20 — Співає народний артист УРСР В. Зінкевич.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 —

Навчальна програма. «Зрозумій мову минулого». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Географія. 7 кл. 9.05 — Французька мова. 1-й рік навчання. 10.05 — Учнім СПТУ. Загальна біологія. Екологічні системи. 10.35, 11.35 — Основи інформатики і обчислювальної техніки. 9 кл. 11.05 — Французька мова. 2-й рік навчання. 12.05 — Док. фільм «Радість». «Монологи біля ролю». 12.50 — «Співаючи си-

лов» оприлюднені камінія». Фільм-концерт. 13.20 — Новини. 13.25 — Денний сеанс повторного телефільму. «Совість». 2-а серія. 18.00 — Новини. 18.10 — Ритмічна гімнастика. 18.40 — Музичний кіоск. 19.10 — «До шістнадцяти і старші». 20.30 — Вечірня казка. 20.15 — Зустріч з Британією. Телеміст Таллін — Велфаст. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — «Малинове вино». Худ. фільм. 23.20 — Новини.

СЕРЕДА

16 БЕРЕЗНЯ

ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Пригоди Шерлока Холмса. Доктор Ватсона. Двадцять століття розпочинається. Худ. телефільм. 1-а і 2-а серії. 11.05 — Новини. 15.40 — «Справи і турботи агропрому». Прем'єра док. телефільму. 16.20 — «Здрастуй, музико!». Передача для школярів. 17.05 — Наука: теорія, експеримент, практика. 17.40

— «Діючі особи». Про ініціативні молодіжні групи Куйбишевської області. 18.25 — Футбол. Кубок володарів кубків. 1/4 фіналу. «Динамо» (Мінськ) — «Мехелен» (Бельгія). 20.20 — Док. фільм. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Всеросійська декада народної музики. Концерт музичних колективів у Колоніуму залі Будинку спілок. У перерві — Сьогодні у світі.

УТ

9.00 — Новини. 9.20 —

Концерт. 10.05 — Старті надій. 10.35 — Шкільний екран. 4 клас. Музика. 11.05 — Село і люди. 11.40 — Шкільний екран. 8 клас. Російська література. 12.20 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Закон і ми. Аварія на залізничі. 17.30 — Концерт. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Наука селу. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Естрадні ритми. 20.15 —

До XIX Всесоюзної конференції КПРС. «Звірямо час». В парторганізаціях Чернівецької області. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Худ. телефільм «Червоне і чорне». 2-а серія. 22.55 — Вечірній вісник.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Навчальна програма. «Зберегти для нащадків». Науково-популярний фільм. 8.35,

9.35 — Фізика. 8 кл. М. Е. Жуковський. Значення його робіт для розвитку авіації. 9.05 — Німецька мова. 1-й рік навчання. 10.05 — Учнім СПТУ. Астрономія. 10.35, 11.35 — Фізика. 6 кл. 11.05 — Німецька мова. 2-й рік навчання. 12.05 — «Малинове вино». Худ. фільм. 13.35 — Лауреати Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. Заслужена артистка РРФСР І. Бочкова. 14.05 — Новини. 14.10 — Денний сеанс повторного телефільму.

«Совість». 3-я серія. 18.10 — «Далеке — близьке». Док. фільм. «Пам'ять про Руське Гирло». 18.30 — Музика наших сучасників. Г. Канчелі. 19.30 — «Для всіх і для кожного». «Кооператив»: як розвивається дзві? Передача 1-а. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Зустріч з Британією. Телеміст Москва — Манчестер. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Екран зарубіжного фільму. «Полід на Крайово». (СФРЮ). 23.10 — Новини.

ЧЕТВЕР

17 БЕРЕЗНЯ

ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Футбол. Кубок володарів кубків. 1/4 фіналу. «Динамо» (Мінськ) — «Мехелен» (Бельгія). 1-й тайм. 9.25 — «У світі тварин». 10.25 — Новини. 15.30 — Новини. 15.45 — «Союз науки і праці». Док. телефільм «Феномен виробничої техніки». 16.05 — Концерт Корняківського національного ансамблю танцю «Менго». 16.30 — Новини. 16.45 —

Основи економічних знань. Журнал «Телек». 17.25 — Музична скарбниця. Вокальні твори В. А. Моцарта. Виконує П. Шрайер (НДР). 18.15 — «До шістнадцяти і старші». 19.05 — До 90-річчя І з'їзду РСДРП. Питання теорії. «Початок майбутнього». 19.35 — Сьогодні у світі. 19.55 — Прем'єра телевізійного фільму-спектаклю «Об'єктивні обставини». Автор — А. Борін. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Продовження телефільму-спектаклю «Об'єктивні обставини». 22.40 —

Сьогодні у світі. 22.50 — На фестивалі італійської пісні в Сан-Ремо. Передача 1-а.

УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Худ. фільм «Однією». 10.35 — Шкільний екран. 10 клас. Фізика. 11.05 — Музичний фільм «Подолання». 11.40 — Шкільний екран. 8 клас. Українська література. 12.10 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — На допомогу школі. Російська література. 17.30 — Концерт. 18.00 — «День

за днем». (Кіровоград). 18.15 — «Екран молодих». Кіровоградський будівельний технікум. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Пісні скликає друзів». Виступають художні колективи Кіровоградського Палаци піонерів. (Кіровоград). 20.30 — Відповіді на запитання слухачів «Суботній зустріч». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Молодіжна студія «Гарт». 23.20 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Навчальна програма. «Планета, сповнена таємниць». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Загальна біологія. 10 кл. 9.05 — Іспанська мова. 1-й рік навчання. 10.05 — Учнім СПТУ. Історія. 10.35, 11.35 — Етика і психологія сімейного життя. 9 кл. Наслідки порушення сімейних стосунків. 11.05 — Іспанська мова. 2-й рік навчання. 12.05 — «Полід на Крайово». Худ. фільм. 13.20 — «Міста і ро-

ки». Прем'єра док. фільмів. 13.55 — Новини. 14.00 — Денний сеанс повторного телефільму. «Совість». 4-а серія. 18.00 — Новини. 18.15 — Сільська година. 19.15 — Всеросійська декада народної музики. 19.30 — Ритмічна гімнастика. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Зустріч з Британією. Телеміст Рига — Глазго. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Прем'єра док. телефільму «За білими діями». Про нові напрями в хірургії виразкових хвороб. 22.55 — Новини.

П'ЯТНИЦЯ

18 БЕРЕЗНЯ

ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — А. Борін. «Об'єктивні обставини». Телевізійний фільм-спектакль. 10.30 — Новини. 10.40 — «Діючі особи». Про ініціативні молодіжні групи Куйбишевської області. 15.30 — Новини. 15.45 — «Практика, проблеми, судження». Прем'єра док. телефільмів. 16.25 — «Чого і чому». 16.55 — Новини. 17.00 — Програма Українського телебачення. 17.55

— Мультфільм творчого об'єднання «Екран». 18.25 — У нас в гостях представники сільського підряду Миколаївської області. Передача із Концертної студії Остапкіно. 19.55 — Сьогодні у світі. 20.15 — Зустріч з Британією. Телеміст Москва — Нотт-Гем. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — «Гра в дотексти». Відповіді на листи. 22.25 — «Нам рано знати спогляди». Про творчість народної артистки РРФСР Е. П'єхи. Фільм-концерт. 23.10 — «Погляд». Вечірня

інформаційно-музична програма.

УТ

9.00 — Новини. 9.20 — «Через небувалиці». Із циклу «Майстри гумору». 10.05 — Телефільм «Шляхи». Слово о полку Ігоревім». 10.35 — Шкільний екран. 9 клас. Фізика. 11.05 — Новини. 11.20 — Молодіжна студія «Гарт». 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Телефільм. 17.25 — «Колектив і п'ятирічка». 17.55 — Для школярів.

рив. «Варіант». 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 18.45 — «Наші доповіді». (Кіровоград). 18.50 — Мультфільм «Плюх та Пліх». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Лікарі і анахари». Художньо-публіцистична програма. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Худ. телефільм «Червоне і чорне». 3-а серія. 22.55 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 —

Навчальна програма. «Золоте слово Древньої Русі». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Музика. 6 клас. 9.05 — Англійська мова. 1-й рік навчання. 10.05 — Історія. Латинська Америка на сучасному етапі. 10.35, 11.35 — Географія. 5 клас. Погода. Причини й зміни. 11.05 — Англійська мова. 2-й рік навчання. 12.05 — Дорослі і діти. Док. телефільм. 12.40 — «Пісні напої юності». Фільм-концерт. 13.10 — «В ладі з природою». Док. телефільм. 13.40 — Новини. 13.45 — Денний сеанс повторного теле-

фільму. «Совість». 5-а серія. 18.00 — Новини. 18.10 — Док. фільм «Зона ВАМУ. Постійні жителі». 18.30 — Клуб мандрівників. 19.30 — «Адреса друга». Зустріч школярів м. Гродно і Білостоцького воєводства (ПНР). 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Чемодани». Док. телефільм про користь бігу. 20.25 — «Відкритий воля». 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — «У пам'яті великої на посту». Поетичний п'єс в Центральному будинку Радянської Армії. 22.55 — Новини.

СУБОТА

19 БЕРЕЗНЯ

ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Прем'єра док. телефільму «Голоси віків». 9.00 — «Чого і чому». 9.30 — «Музика в музеї». Ф. Шуберт. Симфонія № 5. 10.05 — Прем'єра док. фільму «Товариш Краєспі уповноважений». Із циклу «Вони були першими». 11.00 — Розмова по суч. «Уроки Чорнобиля». 12.30 — Всеросійська декада народної музики. Грає Удальський тріо баяністів. 12.55 — «В козних соціалі-

му». Тележурнал. 13.25 — Назустріч XIX Всесоюзній партконференції. Худ. фільм «Співірчак». 1 і 2 серії. В перерві — 14.35 — Новини. 15.50 — «Для всіх і для кожного». «Кооператив»: як розвивається далі? Передача 2-а. 16.20 — Очевидне — несподіване. 17.20 — Мультфільм творчого об'єднання «Екран». 17.40 — Редакція міжнародного життя представляє: «На афганській землі». Репортаж До Міжнародного дня боротьби за ліквідацію расової дискримінації. Прем'єра док. фільму «Вінні і Нельсон Мандела».

18.40 — Прем'єра худ. телефільму «Ми — ваші діти». 1 і 2 серії. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — КВБ-88. Зустріч команд Першого Леоніградського медичного інституту і Новосибірського державного університету. 23.50 — Новини.

УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Ритмічна гімнастика. 9.50 — Грають юні музиканти. 10.35 — «На дорогах республіки». Погода. 10.40 — «Спадщина». 12.20 — «Живе слово». 12.50 — Новини. 13.00 — «Крим-

ськ ескізи». 13.30 — «Доброго вам здоров'я». Чи прилетить лелека? 19.55 — Р. Леонавалло. «Паяці». Вистава Державного академічного театру опери та балету УРСР ім. Т. Г. Шевченка. 15.20 — Зустріч школярів з заслуженим майстром спорту СРСР М. Туркеничем. 15.55 — Грані пізнання. Софія Київська. 16.35 — Видання про «Музична Україна». Пропонує. 16.45 — «Скарби музеїв України». 17.00 — «Суботні зустрічі». Шукаю друга. 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Київ) —

«Чорноморець». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Худ. телефільм «Червоне і чорне». 4-а серія. 22.55 — Вечірній вісник. 23.20 — Худ. телефільм «Червоне і чорне». 5-а серія.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Студія представляє...». «Курати». 9.00 — «Співаючи». Поетичний вернісаж Е. Межелайтиса. 10.00 — «Здоров'я». 10.50 — «У світі тварин». 11.50 — Діалог з комп'ютером. 12.40 — Філософ-

ські бесіди. «Людина». 13.25 — Людина. Земля. Всесвіт. 14.30 — Музика в ефірі. 16.35 — «Тачанка з півдня». Худ. фільм із субтитрами. 18.00 — Футбол. «Нальгіріс» — «Динамо» (Москва). 2-й тайм. 18.45 — Мультфільми. 19.15 — Всеросійська декада народної музики. Музичний фольклор РРФСР. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Теніс. Чемпіонат СРСР. Чоловіки. 18.40 — «Весілих і Мравністих». Док. телефільм. 19.40 — Док. фільм «Двічі по дві». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Музичний портрет. «Вітольд Маліжунський — польський романтик фортепіано». 21.00 — «Час». 21.40 — Прем'єра док. телефільму «Вершини не сплять». 23.05 — Новини. 23.15 — Хокей з м'ячем. Кубок СРСР. Фінал.

НЕДІЛЯ

20 БЕРЕЗНЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.15 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — Всеросійська декада народної музики. 9.20 — Спортло. 9.30 — «Вудильні». 10.30 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — «Ранкова пошта». 11.30 — Перебудова і культура. Співка художників СРСР. 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — «Здоров'я». 14.45 — «Останній заспів». Мультфільм. 14.55 — «Влюхер

про Влюхера». Спогади В. В. Влюхера про батька, маршала В. К. Влюхера. 15.45 — В гостях у казки. «Лікар Айболіт». 17.10 — На прохання глядачів. «Життя на Землі». Вагатовський науково-популярний телефільм. (Англія). 3-я серія — «Первостий ліс». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Недільний кінозал. «Вид із вікна». Док. телефільм. 19.20 — Прем'єра худ. телефільму «Ось така історія». 21.00 — «Час». 21.40 — «Ваші гості». грудень 1987 р. Док. телефільм. 22.40 — Футбольний

огляд. 23.10 — На фестивалі італійської пісні в Сан-Ремо. Передача 2-а. 00.10 — Новини.

УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Ритмічна гімнастика. 9.45 — «Народні таланти». 10.30 — Худ. фільм «Крах інженера Гаріна». 3 і 4 серії. 12.40 — Кіноекран ДАІ. Погода. 12.45 — Циркова програма. 13.10 — «Варіант». 14.40 — Новини. 14.50 — Село і люди. 15.25 — «Ви нам писали». 15.55 — У нас на гастролях.

Погода. 16.00 — Слава солдатецька. 17.00 — Мультфільм на замовлення. 18.10 — Перлина душі народної. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Майстри гумору». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — «В концертних залах України». У перерві — Вечірній вісник.

ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.15 — 13.20 — Програма «Думка». 8.15 — Радянська поезія. М. Савелов. 9.10 — «Ерудит». По сторінках кіно-

альманаху «Горизонт». 10.10 — «Портрети». «До нього не заростає народна стейка». О. Пушкін в Михайлівському. 11.15 — Основи економічних знань. 11.45 — «Навіколо світу». Кіноальманах. 12.50 — Школа: проблеми перебудови. 13.20 — «По залах Російського музею». 13.50 — Показують театри країни. К. Гольдони. «Кюджинські сварики». Прем'єра фільму-спектаклю Інституту театрального мистецтва імені А. Луначарського. 15.50 — «За кам'яною стіною». Док. телефільм. 16.40 — Телеві-

зійний музичний абонемент. «Російський романс». Твори М. Балаїкіна, М. Римського-Корсакова, О. Верді. 17.40 — Теніс. Чемпіонат СРСР. Чоловіки. 18.40 — «Весілих і Мравністих». Док. телефільм. 19.40 — Док. фільм «Двічі по дві». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Музичний портрет. «Вітольд Маліжунський — польський романтик фортепіано». 21.00

НЕ ПОДУМАЙ, шановний читачу, що мова піде про артилерійський підрозділ, про війну чи військові навчання, коли та батарея за командою свого командира як пальне! як смальне!.. Розповім про звичайнісіньку батарею водяного опалення, «ребринку», яку доставили чужі люди з Бобринця.

БАТАРЕЯ — ВОГОНЬ!

нецької райспоживспілки у магазин невеличкого села Південного. Це село підпорядковане Сугонівській сільській Раді народних депутатів. Не скажу, як і чим саме вихитрилися доставити цю батарею. І досі для мене це залишається загадкою. Таку дорогу, як 20-кілометровий шлях від Бобринця до Південного, можна тільки побачити хіба в детективних мультиках.

Це так, до слова, хоча сам поки добрався в село, то мало печінки не поодбивав. Але мова не про мене, а — про батарею. Опинився я в центрі Південного та й думаю: дай загляну в магазин. Глип — аж замок на дверях. Обійшов я довкруг магазину, заглянув у склад. Він нагадував веле-

тенський скелет мамонта, обдуханий сердитими вітрами. В складі знаходиться «дефіцитний» хлам і більше нічого.

Аж тут і продавець де не візьмись. Може, побачила мене од своєї хати: хто це там тиняється та в шпарки зазирає? Прийшла, відчинила магазин. Зайшли ми. На прилавку — з десяток закоцєніх від морозу калачів, пачки маргарину. На полицях — баночки «кільки». Оскільки тут знаходяться й промислові товари, то вони, скажу щиро, «доживають» своє. Килим і всякий одяг взимку перемерзають, а влітку візьмуться цвіліть і підуть в переоцінку...

Потихеньку зав'язалась у нас розмова. — Скажіть, будь ласка, як ви витримуете отакий холод у крамниці?

Галина Степанівна Півторак тяжко зітхнула, а потім, похукавши в долоні, розповіла:

— У цьому магазині ніколи не опалювалось. Камін є (завбільшки з праску), але я його ніколи не підключаю. І навіть не тому, що кіловати електроенергії дешево «намотує», — ним магазин не нагрієш... До того ж камін зіпсований. Тому не завозять сюди ні кефіру, ні молока...

Справді, по таких бідових шляхах не довезеш, бо пляшки поб'ються. А крім того замерзне молоко, полопаються пляшки.

ЛЕТІТЬ СТІЛА

Однак план товарообігу має бути виконаний. Особливо вимагає цього голова Бобринецької райспоживспілки Ольга Василівна Бадица. Це чужа людина. І піклється вона не тільки про план, а й про здоров'я своїх підлеглих. Саме за її вказівкою батарею привезли сюди.

— Одряду ніби теплом повіяло, — каже Галина Степанівна. — Але... Ця «гермош-ка» пролежить отут, думаю я, ще не один рік, якщо хтось не забере її до себе додому.

Мас рацію продавець, подумав я. Уже весна, а там і літєчко — тепле сонячне проміння зігрєє крамницю, забудуться холоди. А взимку знову — затепліє від обіцянок О. В. Будіци: мовляв, зроблять у магазині тепломережу. Батарея водяного опалення вже сьогодні вселяє теплу надію на майбутнє. Навіть мріється продавщиці, що хтось із мешканців села взимку, гріючи руки біля батареї, вигукне: «Батарея — вогонь!».

Анатолій ВИСОЦЬКИЙ.

с. Південне,
Бобринецький район.

ГУМОРЕСКА

Прощання з анонімом

(промова на траурній церемонії)

— Ти нелегально жив, але законно вмер. І ми тебе хоронимо тепер. Розправився Указ з тобою в одну мить. Чому так пізно? Важко пояснити. Застигла жовч у тебе на лиці. Не віриться, що ти віддав кінці. Що це перо, яке в руці стирчить. Не стане більше пасквілів строчить. Що ти радить не будеш, як дитя. Позбавивши когось посади чи життя, і що не буде вже твоя хула. Впливати на різні кадрові діла. Ти зовні був — товариш, друг і брат. Внутрі — негідник, задрісник і кат. Ти з нами жив, ти з нами все ділив, А потім, як гадюка, нас жалив. Рішили ми твій сатенинський прах замурувати в бетонний саркофаг, Щоб з нього твоє чорне ремесло. Найменшим корінцем не проросло.

Петро СИВОЛАП.

Що мить зафіксував з балкона наш читач. Варто випасти густому снігові вночі, як зранку до обіду не тільки на вулиці Луначарського, а й на багатьох інших в обласному центрі створюються тугенські транспортні засоби. Втрачається дорожній час, спалюється нееконічно бензин, для перехожих виникають перешкоди... Як ліквідувати це проблемне господарство. Дарма, що на працівників комунального підприємства падають на землі. календарі весна і що останні сині падають на землі. Фото В. СОКІРИНА.

БЕРЕЗНЕВІ УСМІШКИ

● Коли шедрий чоловік, — чи потрібен скупий лшнар?

● Однолюбні — це чоловіки, яким, окрім футболу та риболовлі, нічого не подобається.

● Кредо модниць: якщо вже сушити голову, то тільки у перукарні.

● З погляду жінок зрозуміти чоловіків зовсім не просто, з погляду чоловіків зрозуміти жінок — зовсім не можливо.

● Сучасні Попелюшки мріють не так про кришталевий, як про модний черевичок.

● У кожній жінки на свій вік — дівоча пам'ять.

● Тільки Адамові не довелося зазнати мук ревності: він не мав суперників у коханні.

Михайло СТОЛІН.

КОМПЛІМЕНТИ

□ У вік швидкостей можна встигнути розлюбити і за один медовий місяць.

□ У декого зуби мудрості виростають лише після першого розлучення.

□ Якщо не знаєш, за що взятися, берися за хатню роботу.

КАМБАЛА

— Що за риба?

— Камбала.

— Знаєш, будь ласка,

три кіла.

Ні, стривай, що за діла.

Що ж ти сплющувала?

— Та вона така й була

Бо кажу ж Вам:

кам-ба-ла!

— Ти міркуєш, я з села.

То й обдурив? Ще мала!

Тя й на світі не жила.

Як я пасла вже вола...

— Швидше — черга

загула.

І пішла хаза-бала...
От так риба камбала!
Борис РЕВЧУН.

У КАБІНЕТІ голови райспорткоміт е т у троє: господар — Іван Іванович Шишко, головний інженер «Вторчормету» — Петро Петрович Будяк і завідувач міським трестом ідалень — Марія Георгіївна Колтунова.

— Особисто мені уже все одно! — спересердя гукає головний інженер. — У мене ще сім хвилин — і все! Мені онуку з дитсадка сьогодні треба забрати.

— Звичайно. Петре Петровичу, у вас, виходить, часу нема, а в нас із Марією Георгіївною — море! Ну, їй-богу, це ж неможливо!..

□ Кохання сліпе, коли немає на кого дивитись.

□ Внутрішній голос підказував змовчати, коли говорив друзі.

□ Рідкісну появу у сімейному колі чоловік вважав візитом ввічливості.

□ Найкращий будильник для дівчат — крик моди.

Олег СЕІН.

Шишко поверх окулярів дивиться на Колтунову. Та закидає ногу на ногу і ствердно киває. — Отже, дві кандидатури: досить відомий

Вибори

Вітченко і лікантий, як його там, е-е... Баклажан!

— Не Баклажан, а Синенький! — поправляє Петро Петрович.

— Отже, ставимо на голосування, — ігноруючи заваження, продов-

жує Іван Іванович. — Хто за Кабачкова?

Петро Петрович квалливо піднімає праву руку. Марія Георгіївна, зморщившись, гасить сиг-

арету і втупіло поглядає у стелю.

— Іване Івановичу! — раптом чується із селектора голос секретарки. — Вам дзвонить Кирило Михайлович.

Коротка телефонна розмова. Точніше — монолог, говорять на іншому кінці проводу.

Іван Іванович кладе трубку, обводять поглядом присутніх і повідомляє:

— Тренером «Локомотива» буде Тимошенко

Олександр ПЕРЛЮК.

м. Кіровоград.

ЦІЛКОМ СЕРІОЗНО!

Справжній чоловік

Каже якось Іван Степанович, дуже відповідальний чоловік, дружині своїй:

— Ось що, Марусю: більше на могому персональному «вовкові» на базар їздити не будеш.

І не лементуй. Не чуєш,

куди тепер вітер віє! Будеш, як усі, автобусом

їздити. Я вже розпорядження дав. Із завтрашнього дня тобі персональний «Ікарус» виділятимуть.

І, ви знаєте, Марусю сперечатися не стала. От що то справжній чоловік!

Сергій КИЧИГІН.

У РЕСТОРАНІ

— Чому, — питає Гліб у Римми, —

Котлети звуться

відбійними?

— Мабуть тому, —

жона в одвіт, —

Що відб'яють апетит.

ВІДВЕРТІСТЬ

Офіціант

Спитав клієнтів

сухувато:

— Дасте карбованця

Чи вас обрахувати?..

Борис СЛЮСАР.

м. Світловодськ.

сцена екран арена

● Дорогі кіровоградки і кіровоградці! Тільки в Москві, Парижі, і Ріо-де-Жанейро ви можете побачити жінок з такими елегантними зачісками, які запропонують вам майстри кіровоградських перукарень. Хочете переконатися — відвідайте конкурс перукарок «Мода-88», який відбудеться сьогодні, 12 березня, у приміщенні міського будинку культури імені Компанієць. Початок об 11 годині ранку.

● Один театральний діяч сказав після прем'єрної вистави «Сватання на Гончарівці»: «Я бачив багатьох Стецьків на сцені і на екрані, але такого зустрічаю вперше». Це — про артиста Олександра Майстрєнка, котрий грає Стецька у згаданій виставі обласного українського музично-драматичного театру імені Кропивницького.

Кіровоградці, не забудьте завітати до театру. Ви можете подивитися виставу 22 і 27 березня, а далі слідкуйте за рекламою.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському чаші.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-29; заступника редактора — 2-29-92; відповідального секретаря — 2-27-65; відділів: комуністичного виховання — 4-66-79, 4-64-21; комсомольського життя та економії — 2-04-84; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолабораторії — 4-94-94; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83. Газета виходить щосуботи.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України. м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

БК 06079. Підпис 61109.

Зам. № 112. Тираж 67 250.

Над номером працювали: художник — О. Босий, складач машинного набору — М. Мухомовський, складач друку — Л. Усаченко, Н. Старостін, коректори — Л. Коваленко, Л. Сердюченко, цинкограф — О. Щербина, друкарі — В. Чистяков, А. Озернянський, М. Яковий, відповідальний черговий — М. Черненко.